

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

НА

VI ОБИКНОВЕННО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

(втора редовна сессия).

XXVIII Засѣданіе, Сѣбота, 30 Ноемврий 1891 година.

(Засѣданіето се отвори въ 9³/₄ часа прѣдъ пладнѣ подѣ прѣдсѣдателството на прѣдсѣдателя Г-на П. Славкова).

Отсутствувать: Атанасъ Самоковлиевъ, Ангелъ Поповъ, Георги Антоновъ, Георги Диновъ, Глишо Цвѣтковъ, Данаилъ Караджовъ, Д-ръ Люб. Золотовичъ, Д-ръ С. Андониади, Д. Свѣщаровъ. Давидъ Атанасовъ, Жоржо Момчевъ, Илия Стоковъ, Иванъ Арабаджията, Иванъ Салабашовъ, Иорданъ Х. Колчевъ, Иванъ Халачевъ, Костадинъ Попповъ, Кънчо Жековъ, Костаки Станчевъ, Костадинъ Стѣиловъ, М. Молдованский, Мехмедъ Ефенди Юмеровъ, М. Милевъ, Михалъ Рачовъ, Никола Ючъ-Орманский, Павелъ Икономовъ, Ст. Паница, Ст. Странский, Савва Райновъ, Ст. Димитровъ, Т. Х. Тошевъ, Таксимъ Бей, Тодоръ Д. Кювлиевъ, Филипъ Цаневъ, Филипъ Мариновъ, Христо Стефановъ, Христо Ив. Книговезеца, Христо Векиловъ. Христо Дюкмеджиевъ, Христо Ангеловъ, Христо Караминковъ.

Прѣдсѣд.: (Звѣни). Отъ цѣлото число прѣдставители, отсутствувать 41 души. Има значи законното число прѣдставители за да се отвори засѣданіето и да се пристъпи къмъ разглеждане положеніѣ на дневенъ редъ въпроси.

На дневенъ редъ днесъ имаме:

I. Трето четение Законо проекта за свѣрхсмѣтенъ кредитъ отъ 52,425 л. 40 ст. по Финансовото Министерство (Дирекция на Обществениѣ Сгради).

II. Трето четение Законо-проекта за допълнение на Закона за Настояничеството.

III. Докладъ на комиссіята по Законо-проекта за концессия, дадена на Христо П. Манафовъ за построяване въ България една Фабрика за произвеждане книги.

IV. Докладъ на Прошетарната комиссия.

V. Продължение отъ второто четение на Законо-проекта за Гражданското Сждопроизводство.

Прѣди да се пристъпи къмъ разглеждане положеніѣ на дневенъ редъ въпроси, съобщавамъ на г-да народни прѣдставители, че дадохъ 10 дневенъ отпускъ на г-на Семизова. Четири дневенъ отпускъ дадохъ на Пирдопский народенъ прѣдставитель г-на Йовъ Титорова.

Отъ разнитѣ министерства сж постъпили разни бу-маги. Моля г-на Секретаря да ги прочете.

Секр. Г. Пеневъ: (Отъ трибуната чете):

„Министерство на Вътрѣшнитѣ Дѣла
Отдѣление Адм. полиц.
№ 10999
Ноемврий 29 день 1891 год.
Градъ София.

Бъраз.

До Господина Прѣдсѣдателя
на VI-то Обикновено Народно Събрание

Имамъ честь да Ви испратя съ настоящето, Г-не Предсѣдателю, 320 екземпляра отъ законо-проекта за пенсиѣ на чиновницѣ по гражданското вѣдомство и Ви моля Г-не Прѣдсѣдателю, да внесете тоя законопроектъ въ Народното Събрание, за разглеждане.

При това прилагамъ прѣписъ отъ Височайше одобрения докладъ отъ 28-й того подѣ № 10954, чрезъ който се разрѣшава внасяніето въ Народното Събрание на казанния законопроектъ.

Министръ: С. Стамболовъ

За Главенъ Секретарь: Т. Василевъ.

На първообразниятъ соб-
ственнолично написано
отъ Негово Царско Висо-
чество Князя „одобрено
Фердинандъ I.“

Прѣписъ.

Секр. Г. Пѣневъ: (Чете):

„Министерство на Финанситѣ
Дирекция на Обществениитѣ Сгради
Отдѣление
№ 12654

*До Г-на Прѣдсѣдателя
на VI-то Обикновено Народно Събрание*

Съгласно чл. 109 отъ Конституцията и по Висо-
чайше одобренъ Докладъ подъ № 12.375 отъ 22-ий
Ноемврий т. г. при настоящето като Ви испращамъ единъ
законопроектъ за свърхсметенъ кредитъ отъ 349,123
лева 53 ст. златни, заедно съ приложеното къмъ него
изложение на мотивитѣ, имамъ честта да Ви моля, Гос-
подине Прѣдсѣдателю, да благоволите и го внесете на
разглеждане и одобрение въ настоящата втора редовна
сесия на VI-то Обикновено Народно Събрание.

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Изложение

на мотивитѣ върху законопроекта за свърхсметенъ кредитъ
отъ лева златни 349,123 и 53 ст.

Господа Прѣдставители,

Съгласно сключената конвенция съ желѣзно-пътнитѣ
администрации за транспорта на прѣмния трафикъ по на-
шитѣ желѣзно-пътни линии и ония по чуждитѣ админи-
страции. Дирекцията на Обществениитѣ Сгради е задъл-
жена да прибира припадающитѣ се такси, произхождащи
отъ прѣнасянието на стоки, багажи, пътници и други, за
сметка на чуждитѣ желѣзно-пътни администрации; тази
сжщата операция вършатъ и чуждитѣ администрации за
припадающитѣ се такси на нашитѣ желѣзно-пътни линии,
и въ края на всѣки мѣсець слѣдъ като се размѣнятъ и
балансираатъ сметкитѣ мѣжду заинтересованитѣ желѣзници,
прѣвежда се въ извѣстностъ, коя администрация колко
има да получава отъ другитѣ, или да имъ дължи.

Спорѣдъ сжществующитѣ наши финансови закони и
правилници, всѣкитѣ приходи отъ желѣзно-пътнитѣ ни
линии безъ разлика и на ония постѣпления прѣпадающи
се на иностраннитѣ администрации се внасятъ като дър-
жавенъ приходъ въ съкровището, а пъкъ за исплащане
слѣдуюмата се частъ на горѣспоменатитѣ администрации
се прѣдвижда ежегодно въ расходния бюджетъ една из-
вѣстна сума за исплащане или по-добръ повръщане
на тѣзи чужди постѣпления.

За тая цѣль въ бюджета за 1890 год., като се е
имало прѣдъ видъ постѣпленията за чуждитѣ админи-
страции прѣзъ миналитѣ години, било е прѣвидено една
сума 500,000 лева, нъ тѣй като прѣзъ нея година
трафика се е увѣличилъ значително, то тя се указа не-
достатъчна съ 349,123 лева 53 ст.

Исплащаннето на тѣзи послѣдня сума трѣбваше да
стане незабавно, прѣдъ видъ на сключенитѣ взаимни за-
дължения на желѣзно-пътнитѣ администрации, то по тѣзи

Докладъ до Негово Царско Височество Князя.

№ 10594

Господарю,

На основание чл. 109 отъ Конституцията и вслѣд-
ствие постановлението на Министерский Съвѣтъ отъ 25-й
того (протоколъ № 87), честь имамъ най покорно да моля
Ваше Царско Височество да благоволите да разрѣшите
да се внесе въ сегашната сесия на VI-то Обикновено
Народно Събрание, за разглеждане законо проектътъ
за пенситѣ на чиновницитѣ и служащитѣ по граждан-
ското вѣдомство.

Съмъ Господарю, на Ваше Царско Височество най-
покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Работи С. Стамболовъ.

Предсѣд.: Кога желае Народ. Събрание да се тури
този въпросъ на дневенъ редъ? (Гласове: Въ идущето
засѣдание). Който не е съгласенъ да се тури въ идущето
засѣдание на дневенъ редъ, да си вдигне ржката. (Никой
не вдига). Приема се.

Сер. Г. Пеневъ: (Чете):

„Военно Министерство
Отдѣлъ
Генер. Щабъ
Отдѣление Инспекторско.
№ 12864
Ноемврий 29 день 1891 год.
Ст. София.

*До Господина Прѣдсѣдателя
на Народното Събрание.*

Тукъ.

На основание на Височайшия Указъ отъ 28 того
подъ № 157 испращамъ Ви, Господине Прѣдсѣдателю,
тукъ приложенъ проектъ на „Закона за устройството на
въоръженитѣ сили на Българското Княжество“, за раз-
глеждане отъ Народното Събрание въ настоящата му
сесия.

Военный Министръ, Почетенъ Фл. Адютантъ отъ Ге-
нералний Щабъ, Подполковникъ Саввовъ.

И. Д. Помощ. Началника на Генерал. Щабъ, отъ
Генералний Щабъ, Подполковникъ Ивановъ.

И. Д. Началникъ на Отдѣлението: Майоръ Ковачевъ.

Прѣдсѣд.: Кога желае Нар. Събрание да се тури
на дневенъ редъ този въпросъ? (Гласове: Въ идущето
засѣдание). Който не е съгласенъ да се тури на дневенъ
редъ въ идущето засѣдание, да си вдигне ржката. (Ни-
кой не вдига). Приема се.

причина внесохъ въпроса въ министерския съвѣтъ и послѣдния въ засѣданіето си отъ 1 февруарій т. г. протоколъ № 13 разрѣши и одобри, щото тѣзи сумма да се истрѣли сръбско распискиа отъ държавното съкровище, исплати на чуждитѣ желѣзнопътни администрации и при първата сессия на Народното Собрание да се ходатайствува за узаконението на този расходъ.

Прѣвъ видѣ на горѣизложеното имамъ честь да прѣдставя Господа Прѣдставители, на Ваше одобрене. тукъ приложения законопроектъ за свърхсметенъ кредитъ на сумма отъ 349,123 лева и 53 ст. исплатени за припадающитѣ се такси на чуждитѣ желѣзнопътни администрации и прибори за тѣхна сметка отъ Дирекцията на Обществениитѣ Сгради прѣвъ миналата 1890 год.

Ст. София, 1891 год. Октомврий день.

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Прѣдсѣд.: Кога желае Нар. Собрание да се тури и този въпросъ на дневенъ редъ? (Гласове: Въ идущето засѣданіе). Който не е съгласенъ да се тури на дневенъ редъ въ идущето засѣданіе, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Секр. Г. Пеневъ: (Чете):

„Министерство на Финанситѣ
Централно Съкровищничество
№ 43186

23 Ноемврий 1891 год.
гр. София.

*Г-ну Г-ну Прѣдсѣдателю
на VI-то Обикновенно Народно Собрание*

Тукъ.

Господине Прѣдсѣдателю,

Като Ви испращамъ заедно съ това 350 екземпляра отъ законо-проекта за измѣнение чл. чл. 3, 4 и 5 отъ закона за сѣчение сръбьрни монети отъ петъ лева за сумма 15,000,000 лева, утвърденъ съ указъ подъ № 151 отъ 12 Декемврий 1884 година, имамъ честь да Ви помоля, да го внесете, за разглеждане и вотиране, въ сегашната сессия на Народното Собрание.

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.“

Прѣдсѣд.: Кога желае Нар. Собрание да се тури този въпросъ на дневенъ редъ? (Гласове: Въ идущето засѣданіе). Който не е съгласенъ да се тури на дневенъ редъ въ идущето засѣданіе, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Секр. Г. Пеневъ: (Чете):

„Министерство на Финанситѣ
Одѣл. за държ. имоти, горитѣ, земедѣлнотъ и търговията, бюро
държ. имоти. № 43187.
гр. София.

Бързо.

*Г-ну Г-ну Прѣдсѣдателю
на VI-то Обикновенно Народно Собрание*

Тукъ.

Господине Прѣдсѣдателю,

На основание чл. 109 отъ Конституцията и Височайше одобрения ми докладъ отъ 20 того подъ № 42021,

заедно съ това като Ви испращамъ въ 350 екземпляри предложението за отстъпване тридесетъ дюломи земя за обработване на покръстения турчинъ отъ с. Торосъ, Луковитека околия, Георги Ивановъ, съ изложение на мотивитѣ му, имамъ честь да Ви помоля да благоволите и го внесете въ настоящата сессия на Почитаемото Народно Собрание за разглеждане и приеманіе.

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ“.

Прѣдсѣд.: И този въпросъ ще се тури на дневенъ редъ въ идущето засѣданіе. Който не е съгласенъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Секр. Г. Пеневъ: (Чете):

„Министерство на Финанситѣ
Одѣление за прѣжитѣ дѣждии.
№ 40,505
9-й Ноемврий 1891 год.
гр. София.

*Г-ну Г-ну Прѣдсѣдателю
на VI-то Обикновенно Народно Собрание*

Тукъ.

Господине Прѣдсѣдателю,

Съгласно пунктъ 3-й отъ чл. 105-й на Конституцията и на основание Височайше одобрений ми докладъ отъ 9-й того подъ № 40,504, имамъ честь да Ви моля да внесете на разглеждане и одобрение отъ Народното Собрание прѣвъ настоящата сессия внесенитѣ миналата година съ докладитѣ ми отъ 3-й и 13-й Декемврий подъ № № 41,725 и 43,038, изложения по опрощаваніе държавни данѣци, нѣ които Народното Собрание не успѣ да разгледа прѣвъ първата си редовна сессия.

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ“.

Прѣдсѣд.: Кога желае Нар. Собрание да се тури този въпросъ на дневенъ редъ? (Гласове: Въ идущето засѣданіе). Който не е съгласенъ да се тури на дневенъ редъ въ идущето засѣданіе, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Секр. Г. Пеневъ: (Чете):

Министерство на Финанситѣ
Одѣление за прѣжитѣ дѣждии
№ 43,191
Ноември, 29 день 1891 г.
г. София

*Г-ну Г-ну Прѣдсѣдателю
на VI-то Обикновенно Народно Собрание*

Господине Прѣдсѣдателю,

Съгласно пунктъ 3-й отъ чл. 105 на Конституцията и на основание Височайше одобрений ми докладъ отъ 29 того подъ № 43,190 имамъ честь да Ви моля да внесете на разглеждане и одобрение отъ Народното Собрание, прѣвъ настоящата му сессия, неразглеждания прѣвъ миналогодишната сессия докладъ подъ № 43,194 отъ 14 Декемврий 1890 година

Министръ: Г. Д. Начовичъ.

Министерство на Финансите
Отделение за държавните имоти
№ 43,194
Декември, 14 декември 1890 г.
г. София

*Г-ну Г-ну Прѣдсѣдателю,
на VI-то Обикновено Народно Сѣбрание.*

Господине Прѣдсѣдателю,

При опредѣленето въ 1886 год. границата мѣжду Княжеството и Турция, 202 уврата и 2 лехи ниви, които сж съставлявали частъ отъ землището на село Елелеръ Хасковска околия, сж прѣминали въ турска територия. До онова време недоборитѣ отъ кадастра, съ който е била обложена тая земя, сж възлизали на 1080 лева и 56 ст. За събиранieto на тая сума чрезъ турските власти, още въ 1887 година се заведе прѣписка съ Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията, но и до днесъ не се успѣ да се събере нищо, тъй като Турското Правителство постоанствува да претендира, че тоя дългъ е билъ исплатенъ въ времето на бившата Румелия, на тогавашния правителственъ бирникъ на Кърджалийската околия срѣщу рѣкописни частни расписки, издадени отъ послѣдния.

До колко тоя фактъ е истиненъ, нѣма възможност да се провѣри, защото при прѣминаването на Кърджалийската околия въ Турско, не се прѣдадоха нито архивата на помѣнатиъ бирникъ, нито регистеритѣ на бившето Кърджалийско ковчежничество.

Прѣдъ видъ, че се опитаха вече всички срѣдства безъ да се получи никакъвъ резултатъ и че не остана вече никаква надѣжда за събиранieto на въпроснитѣ недобори, то, на основание чл. 109 отъ Конституцията и съгласно Височайше одобрения ми докладъ подъ № 43,193 отъ 14 того, имамъ честъ да Ви помоля да прѣдставите на опрощаване отъ Народното Сѣбрание прѣзъ настоящата сесия въпросната сума отъ 1080 лева и 56 стотинки.

Министръ: Г. Д. Начовичъ.

Прѣдсѣд.: И тозъ въпросъ ще се тури на дневенъ редъ въ идущето засѣдание. Който не е съгласенъ да се тури на дневенъ редъ въ идущето засѣдание, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Секр. Г. Пеневъ. (Чете):

Министерство на Финансите
Отделение на държавнитѣ имоти,
горитѣ, земеделѣното и търговията
№ 43,054
Ноември, 28 декември 1891 г.
г. София

Слѣшно

*Г-ну Г-ну Прѣдсѣдателю,
на VI-то Обикновено Народно Сѣбрание.*

Господине Прѣдсѣдателю,

Въ изпълнение заповѣдта на НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО ГОСПОДАря и на основание членовѣтъ 11, 108 и 109 отъ Конституцията на Българското Кня-

жество, едновременно съ настоящия си докладъ, като Ви поднасямъ въ 350 екземпляра приготвения отъ повѣренното ми Министерство законопроектъ за насърчение развъжданieto на овцетѣ съ доброкачественна вълна въ Княжеството България, честь имамъ, да Ви помоля, да благоволите и го внесете за разглеждане и вотирание въ едно отъ идущитѣ засѣдания на настоящата II сесия на VI-то Обикновено Народно Сѣбрание.

Министръ: Г. Д. Начовичъ

Прѣдсѣд.: И тозъ въпросъ ще се тури на дневенъ редъ въ едно отъ идущитѣ засѣдания. Който не е съгласенъ, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Секр. Г. Пеневъ. (Чете):

Министерство на Финансите
Отделение за държавнитѣ имоти,
горитѣ, земеделѣното и търговията
№ 43,052
Ноември, 28 декември 1891 г.
гр. София

Слѣшно.

*Г-ну Г-ну Прѣдсѣдателю,
на VI-то Обикновено Народно Сѣбрание.*

Господине Прѣдсѣдателю,

Въ изпълнение заповѣдта на НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО ГОСПОДАря и на основание чл. чл. 44, 108 и 109 отъ Конституцията на Българското Княжество, едновременно съ настоящия си докладъ, като Ви поднасямъ въ 350 екземпляра приготвения отъ повѣренното ми Министерство законопроектъ за запазване права върху нови изобрѣтения, образци, модели и търговски марки, честь имамъ да Ви помоля, да благоволите и го внесете на разглеждане и вотирание въ едно отъ идущитѣ засѣдания на настоящата II-ра сесия на VI-то Обикновено Народно Сѣбрание.

Министръ: Г. Д. Начовичъ

Прѣдсѣд.: И тозъ въпросъ ще се тури на дневенъ редъ въ едно отъ идущитѣ засѣдания на Народ. Сѣбрание. Който не приема да се тури на дневенъ редъ въ едно отъ идущитѣ засѣдания, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Секр. Г. Пеневъ: (Чете):

Министерство на Финансите
Отделение за държавнитѣ имоти,
горитѣ, земеделѣното и търговията.
Бюро Държ. Имоти.
№ 43,053
Ноември, 28 декември 1891 г.
г. София.

Бързо.

*Г-ну Г-ну Прѣдсѣдателю,
на VI-то Обикновено Народно Сѣбрание.*

Господине Прѣдсѣдателю,

Съгласно чл. 109 отъ Конституцията и на основание ВИСОЧАЙШЕ одобрения ми докладъ отъ 23 того подъ № 42,427, съ това, като Ви испращамъ 350 екземпляра

отъ прѣдложението за опрощаване на 64,935 лева. 169 кила и 3 крини разни храни, дължими отъ аренда за разни години отъ несъстоятелни умрѣли въ бѣдностъ, съ неизвѣстно мѣстожителство и изселивши ся, безъ да сж оставили никакви имоти, дължници на хазната, съ изложение на мотивитѣ му, честь имамъ да Ви помоля да благоволите да го внесете въ настоящата сессия на почитаемото Народно Сѣбрание на разглеждане и вотиране.

Сжщото прѣдложение е било внесено отъ прѣдшественника ми въ миналогодишната сессия на Народ. Сѣбрание, но поради кжсото време, което е останало до закриванито ѝ, не могло да се разгледа.

Министръ: Г. Д. Начовичъ

Прѣдсѣд.: Който не е съгласенъ да се тури и този въпросъ на дневенъ редъ въ едно отъ идущитѣ засѣдания, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Секр. Г. Пеневъ: (Чете):

Министерство на Финанситѣ
Отдѣление за държ. имоти,
горитѣ, земеделѣнието и търг.
Бюро за държав. имоти
№ 43,055
Ноемврий, 28 день 1891 г.
гр. София.

Бързо.

*Г-ну Г-ну Прѣдсѣдателю,
на VI-то Обикновено Народно Сѣбрание.*

Господине Прѣдсѣдателю.

Съгласно чл. 109 отъ Конституцията и на основание ВИСОЧАЙШЕ одобрения ми докладъ отъ 23 тогo н. г. подъ № 42.426, заедно съ това, като Ви испращамъ 350 екземпляра отъ прѣдложението за отсѣжване на 31 семейство, прѣселци въ с. Дѣре, Поповска околия, Разградскій Окржгъ, останалитѣ 16 кжци и 930 дюлюма ниви отъ избѣгналитѣ отъ сжщото село турци, заедно съ изложението на мотивитѣ му, честь имамъ да Ви помоля, да благоволите да го внесете въ настоящата сессия на почитаемото Народно Сѣбрание на разглеждане и приемане.

Сжщото прѣдложение е било внесено отъ прѣдшественника ми въ миналогодишната сессия на Народното Сѣбрание, но поради кжсото време, което е останало до закриванито ѝ, не могло да се разгледа.

Министръ: Г. Д. Начовичъ

Прѣдсѣд.: Който не е съгласенъ и този въпросъ да се тури на дневенъ редъ въ едно отъ идущитѣ засѣдания, да си вдигне ржката (Никой не вдига). Приема се.

Първий въпросъ отъ дневния редъ е трето четение на закона за свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 52,425 л. 40 ст.

Моля г-на секретаря да го прочете.

Секр. Г. Пеневъ: (Чете):

„ЗАКОНЪ

за свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 52,425 л. 40 ст.

Чл. I. Разрѣшава се на Министерството на Финанситѣ (Дирекцията на Обществениитѣ Сгради) свърхсмѣ-

тенъ кредитъ отъ 52,425 лева 40 ст. за исплащане направата по продължението на коньовозницитѣ при Цариградската гара и прѣмѣстванито, ремизата за локомотивитѣ.

Ч II. Тая сума да се отнесе къмъ бюджетното упражнене, прѣзъ което ще стане исплащението“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува изѣло. Който не приема прочетения законопроектъ на трето четение, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Вторий въпросъ отъ дневний редъ е трето четение на закона за допълнение закона за настояничеството.

Секр. Г. Пеневъ: (Чете):

„ЗАКОНЪ

за допълнение на закона за настояничеството.

Къмъ чл. 71 отъ Закона за Настояничеството се прибави втора алинея:

Отъ тѣзи лихви 2⁰/₀ задържатъ за себе си земеделѣцескитѣ касси, а другитѣ оставатъ за въ полза на неплнодѣтния“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема на трето четение прочетения законъ — за допълнение на законътъ за настояничеството, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Третий въпросъ отъ дневний редъ е докладъ на прошектарната коммисия.

Г-да прѣдставители! Деньтъ Сжббота, споредъ вжтрѣшния правилникъ на Сѣбранието, е опрѣдѣленъ за день, въ който народнитѣ прѣдставители да разгледватъ тжзи частъ отъ въпроситѣ, които се повдигатъ прѣдъ тѣхъ, които се отнасятъ повече до даване възнаграждение на тия хора, които съ отношенията и поведението си къмъ отечеството, сж заслужили на Българскій народъ. Въ нашата нова история между многото лица, който сж взели живо участие въ разнитѣ политически движения, и които високо сж държали знамето на отечеството ни, има едно лице, което въ продължение на нѣколко години, е стояло на чело на нашиятъ народъ и — съ уважение го казвамъ — достойно, гордо и високо е държало това знаме. Това лице е първий българскій гражданинъ, то е най първий българскій Генералъ . . . (Шумни ржкоплѣскания). Това лице, г-да прѣдставители, колкото и много да бѣ ласкателно подканяно и увѣщавано да отсѣжни отъ нѣкои народни правдини, имейоше прѣдъ видъ само благого на народа си, съ достоинство, редко у човецитѣ, вѣщо отблжсна всѣко увещание и така не се владе на никакви подмамвания. Напротивъ, то отблжсна всѣко ласкателство и съ все сѣрдце прѣжърна нашата национална политика. (Гласове: Вѣрно!) По тжзи причина, ползувамъ се отъ случайтъ, г-да прѣдставители, да ви напомна единъ документъ, документъ много скжжъ и отъ голѣма важностъ, както за насъ, сжщо и за лицето, за което е дума. Въ време на съединението, тогавашний М-ръ на Вѣннитѣ Дѣла, на когото името сега ми изпукна изъ умътъ, е телеграфиралъ на това лице, на тоя пръвъ българскій гражданинъ, бившиятъ ни Князь Александръ Батембергъ, (Шумни рж

копцѣскания) сега Графъ Артенау, който се намираще въ Варна — и му съобщава, че Румелийците сж прогласили съединението си съ Северна България, че сж го прогласили за държавенъ вождъ и че го молятъ да не отказва да приеме избора. Между другото, въ тая телеграма, която се намира въ нашата синя кнѣга, ако се не лъжа, е казано и слѣдующето: „Агентитѣ на чуждитѣ държави, дошли тѣзи заранъ да ми намѣратъ и да ми попитатъ: какво поведение ще държи Българското Правителство спрямо станалото въ Пловдивъ“? Въ това време М-рътъ отекствувалъ и агентитѣ натоварили едного изъ по-между си — на когото името не е казано въ тоя документъ — да се срѣщне съ М-рътъ и да го попита: Какво мисли Българското правителство? Подиръ нѣколко часа, тоя агентъ се срѣщналъ съ М-рътъ и М-ръ му отговорилъ, че понеже Княза е въ Варна, а М-рътъ прѣзидентътъ — тогавашний — се е намиралъ въ Търново, поведението на правителството какво ще бѣде, не може да се каже. Агента му съобщилъ още за станалото въ Пловдивъ и го попиталъ, станалото не е ли отъ страна на . . . — Тукъ има нѣколко точки — . . . станало съ двойна цѣль, ако Княза приеме съединението, да се счита като нарушителъ на трактатитѣ и да поиска наданието му отъ Бъл. Прѣстолю. Ако ли пъкъ не приеме съединението, то Българскій народъ можеше да поиска неговата корона! Слѣдователно и въ еднийтъ и въ другийтъ случай короната на бившии ни Князь е била считана като сложена на карта. Но той не се отказа отъ стремлението на народа; той гордо и високо прѣвъ вдигна знамето и каза: „По-добъръ смъртъ честна, отъ колкото животъ безчестенъ!“ Последнитѣ събития напълно доказаха че въпросния дипломатически агентъ е ималъ пълно право! Но Азъ се спирамъ да гов.ри повече.

Ето, г-да прѣдставители, единъ фактъ скъпъ за насъ, ето лицето, за което е дума сега, и отъ почитание и уважение къмъ този прѣвъ български гражданинъ, прѣвъ български Генералъ, бюрото прѣдлага да му отстъпи Нар. Събрание 50.000 лева годишна пенсия. (Заглушителни ржкопцѣскания).

Отъ страна на бюрото, азъ благодаря на г-да нар. прѣдставители за единодушното приемане на поставения отъ него въпросъ. Ржкопцѣсканията, съ които г-да прѣдставителитѣ приеха прѣдложението, не допускатъ нито гласуване на прѣдложението . . . (Гласове: Вѣрно! Шумни ржкопцѣскания); но, за да се исполнятъ всичкитѣ формалности, бюрото прѣдлага: Който приема това прѣдложение, да стане на крака. (Всичкитѣ прѣдставители ставатъ на крака. Шумни ржкопцѣскания).

Има думата г-нъ докладчикътъ на прошектарната коммисия.

Доклад. К. Дин овъ: Прошение на Партений Сербезовъ, отъ г. Панагюрище, баща на убитий офицеръ Сербезова въ Ново-Загорския изборъ. Просителътъ моли да му се възобнови прѣкратената отъ 37½ лева мѣсечна пенсия, която той получавалъ до 20-й Августъ 1890 г., като излага, че е вече на 80 годишна възраст старецъ

и въ нещастно бѣдствие. Пенсията му била прѣкратена по тая причина, че той се оженилъ въ Пловдивъ и отъ тая му жена имало едно момче на 22 години, та ужъ то трѣбвало да го храни. Но той съ свидѣтелство отъ Духовний си Началникъ удостоверява, че това момче не било осиновено отъ него. Освѣнъ това, съ друго свидѣтелство се удостоверявало, че момчето имало имотъ само за 150 лева, въ слѣдствие на което, то пакъ немогло да поддържа родителитѣ си, ако се донусне даже, че е осиновено отъ него. По тия съображения, коммисията рѣши да се възобнови пенсията на просителътъ и за това моли Събранието да се съгласи съ нейното мнѣние.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приеме да се възобнови пенсията на Партений Сербезовъ, състояща отъ 37½ лева мѣсечно, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Дин овъ: Прошение отъ Стойко С. Цоцорковъ, отъ гр. Панагюрище, съ което проси да му се отпусне една пенсия, за да прѣхрани семейството си, състояще отъ 5 малолѣтни дѣтца, той и жена му — всичко 7 члена. Въ прошектарието си той казва, че въ време на Панагюрското въстание, билъ ограбенъ и всичкитѣ му движими имущества изгорени, а самъ той билъ откаранъ въ Пловдивъ, оставенъ 12 мѣсеци въ затвора и послѣ пратенъ на заточение на островъ Кипръ, гдѣто и стоялъ до освобождението. Сега вече билъ старъ, боленъ и крайно бѣденъ. Всичко това се потвърждава отъ едно свидѣтелство, дадено му отъ Панагюрското Кметство. Прѣдъ видъ на това, коммисията изказва мнѣние да се отпусне на просителътъ 20 лева мѣсечна пенсия и моли Нар. Събрание да се съгласи съ мнѣнието ѝ.

Хр. Конкилевъ: Мисля, че почитаемота коммисия е направила една голѣма несправедливостъ въ случая. Тукъ се докладва едно таково прошение, въ което просителътъ казва и това се доказва отъ едно свидѣтелство, че просителътъ е стоялъ въ затвора до освобождението. За това, азъ прѣдлагамъ да му се отпусне най-малко 30 лева мѣсечно, защото 20 лева може да му отпусне М-вото. Азъ съмъ противъ прѣдложението, на коммисията и затова прѣдлагамъ да му се отпуснатъ 30 лева.

Д. Кознички: Коммисията ако е внесла това прѣдложение, Г-да Прѣдставители, което чухте, тя е направила това, защото това прошение е на единъ въстанникъ, който не се е снабдилъ съ надлежнитѣ документи, които да прѣдложи на М-рството и то да му отпусне. По тѣзи причина, коммисията не испрати прошектарието му въ Министерството, но сега, ако почитаемото Събрание рѣши да му се отпуснатъ 30 лева, ще направи по-добъръ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува прѣдложението на коммисията. Който не е съгласенъ да се отпусне на Стойко С. Цоцорковъ 20 лева мѣсечна пенсия, да си вдигне ржката. (Мнѣшество). Значи отпущатъ му се 20 лева мѣсечна пенсия.

Доклад. К. Дин овъ: Прошение отъ Петръ Ивановъ Гешеновъ, отъ г. Панагюрище, съ което проси пенсия за прѣпитаване на осмочленното си семейство, тъй като той

билъ пропадналъ въ дѣятелността си за освобождението ни. Борилъ се още по Църковни въпроси; билъ богатъ търговецъ, далъ билъ 200 лири за въоружаването на Панагюрското въстание, а послѣ му биле изгорѣли недвижимитѣ имоти. Всичко това той подкрепи съ едно свидетелство, издадено му отъ Панагюрското Кметство. За това комиссията рѣши да му се отпуснатъ 30 лева мѣсечна пенсия и моли Нар. Събрание да одобри рѣшението ѝ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема да се отпусне 30 лева мѣсечна пенсия на Петръ Ив. Гешеновъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Диневъ: Прошение отъ Куна Искрова Ненчовица, отъ г. Карлово. Просителката е жена на Ненчо Искровъ, най-вѣрниятъ другаръ на Бенковски, за когото се сп.менува въ запискитѣ на покойний З. Стояновъ, томъ първий, страница 407. Слѣдъ като ги разбили на нѣколко мѣста, билъ хванатъ около Свищовъ, откаранъ въ Пловдивъ и послѣ го пратили на заточение въ Хакия, а послѣ въ островъ Кипръ. Слѣдъ освобождението ни той билъ освободенъ, но скоро умрѣлъ отъ гръдна болѣстъ. Слѣдъ смъртта си, той билъ оставилъ двѣ малолѣтни дѣтца и майка имъ, като тѣхна настойница, проси пенсия за прѣхраната имъ. За всичко това има свидетелства отъ нѣколко общини, отъ които се доказва участието на мъжътъ ѝ така, както е изложено въ прошенното ѝ. Прѣдъ видъ на това, комиссията рѣши да се отпусне 30 лева мѣсечна пенсия на просителката и моли Нар. Събрание да одобри прѣдложението ѝ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема да се отпуснатъ 30 лева мѣсечна пенсия на Куна Искрова Ненчовица, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Диневъ: Прошение отъ Цвѣта Иванчовица Зографска, отъ г. Панагюрище, съ което проси да ѝ се отпусне една пенсия отъ 50 лева мѣсечно, възъ основание заслугитѣ ѝ, състоящи въ това, че нейната кхца е била прибѣжище на Бенковски и другаритѣ му, които слѣдъ като разбили, тя била хваната отъ турското правителство, затворило я въ Пловдивъ, изтезавала била до колкото прилѣгало на властитѣ и банибозуцитѣ и слѣдъ шестъ мѣсеченъ затворъ била освободена. Сега била болнава и немоцна, а при това и бѣдна. Прѣдъ видъ на заслугитѣ ѝ, комиссията рѣши да ѝ се отпуснатъ 20 лева мѣсечна пенсия и моли Нар. Събрание да одобри рѣшението ѝ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема да се отпуснатъ 20 лева мѣсечна пенсия на Цвѣта Иванчовица Зографска, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Диневъ: Прошение на Марко Голденбергъ, до сега Ромжски подданикъ, проси да се приеме за български подданикъ. При прошенното си има приложенъ актъ отъ Варненското Общинско Управление и едно свидетелство отъ Ромжското консулство, че се освобождава отъ Ромжското подданство.

Комиссията като зима прѣдъ видъ, че еж негълнени венчикитѣ формалности, моли да се приеме за български подданикъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема прѣдложението на комиссията, да се приеме за български подданикъ Марко Голденбергъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Попновъ: Прошение отъ Никифоръ Симеоновъ отъ г. Севлиево, съ което иска пенсия. Къмъ прошенното на просителя има приложено едно свидетелство подписано отъ Севлиевски граждани на брой 312 души, на които подписитѣ сж завѣрени отъ градския кметъ. Въ това свидетелство се удостоверява, че просителя е зималъ участие въ въстанието въ 1876 год., като прѣдводителъ на въстаницитѣ отъ селата Кръвеникъ и Батончево. За всичко това се каза, че той е снабденъ и съ нуждитѣ документи отъ надлѣжнитѣ общини. Освѣнъ това подписавшитѣ горното свидетелство казватъ, че ний сж собственицитѣ си подписи удостоверяваме това, че когато се подготвяше въстанието противъ петѣковния ни угнетителъ, кхцата на Никифоръ Симеоновъ е била единственното свѣрталище на съзаклатицитѣ и въ нея се приготвяха всичкитѣ припаси за въоружаването и другитѣ потребности за въстанието. Подиръ утасванието на това народно дѣло, Никифоръ Симеоновъ слѣдъ дълго скитание по балкана, като не можя да бжде уловенъ отъ турекитѣ власти, успя да избѣга въ съседната намъ братска страна Ромжния. При обявяванието на Русско-Турската война, той се записалъ въ опълчението и за геройското му участие въ тая война е награденъ съ Георгиевски кръстъ. Никифоръ Симеоновъ не е пропусналъ случай да земе участие и въ Сръбско-Българската война. Той е билъ единичкия инициаторъ за събирането на една чета, на която билъ самъ знаменосецъ.

Прѣдъ видъ на тия заслуги, комиссията прѣдлага да му се отпусне 100 лева мѣсечна пенсия.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема прѣдложението на комиссията, щото на Никифоръ Симеоновъ, да се отпуснатъ 100 лева мѣсечна пенсия, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Попновъ: Прошение отъ Д-ръ Георги Ивановъ, родомъ отъ г. Битоля, сега на докторска служба въ България, проси да се приеме за български подданикъ.

Комиссията като има прѣдъ видъ, че просителя е турски подданикъ, по народностъ гркъ, още, че има приложенъ актъ къмъ прошенното, съ който се удостоверява, че може да се приеме за български подданикъ, изказа мнѣние да се приеме за таквъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема прѣдложението на комиссията, да се приеме Д-ръ Георги Ивановъ за български подданикъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Попновъ: Прошение отъ съпругата на покойний Стойо Филиповъ отъ гр. Чирпанъ, съ което иска да ѝ се отпусне пенсия. Просителката прилага едно свидетелство къмъ прошенното си, съ което се удосто-

вѣрва, че покойний Стою Филиповъ е взелъ живо участие въ Старо-Загорското въстание прѣзъ 1875 год. Отъ тамъ е отишълъ въ Сърбия и взелъ участие въ Сърбеко-Турската война; слѣдъ това е взелъ участие въ Русско-Турската война, а въ 1885 год. е прѣдводителствувалъ четата отъ гр. Чирпанъ по съединението и е водилъ битката мѣжду нея и Ист. Румел. Милиция, която прѣстъдвала четитѣ по съединението.

Най-послѣ Стою Филиповъ умрѣлъ на служба полиц. приставъ на 12-й Септемврий т. г.

Прошетарната коммисия като намѣри услугитѣ на Стою Филиповъ за уважителни и понеже жена му е останала съ двѣ дѣца въ бѣдно положение, за това искава миѣние, да ѝ се отпусне 50 лева мѣсечна пенсия и моли Нар. Събрание да приеме прѣдложението на коммисията.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не е съгласенъ да се отпусне на съпругата на покойний Стою Филиповъ 50 лева мѣсечна пенсия, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Попповъ: Прошение отъ Панайотъ Хитовъ, бивший войвода на разни български чети за освобождението на България.

Г-да прѣдставители! На всички ви сж извѣстни заслугитѣ на почтенния български войвода Панайотъ Хитова. Просителя казва, че пенсията му отъ 200 лева мѣсечно му била недостатъчна и моли Нар. Събрание, да се увеличи.

Прошетарната коммисия, като имаше прѣдъ видъ почти безбройнитѣ заслуги на просителя за нашето освобождение, които още сж прѣсни въ умѣтъ на всѣки българинъ и които не намирамъ за нужно, да ви изброявамъ пеказа миѣние, да се увеличи пенсията на просителя отъ 200 на 300 лева мѣсечно.

Иордановъ: Моля ви, г-да прѣдставители! Азъ мисля, че една войводска пенсия, която се е отпуснала на Панайотъ Хитова, е достатъчна (Гласове: Вѣрно). Азъ мисля, че Панайотъ Хитовъ има добро положение. Азъ ще прѣдстави и други войводи, които сжщо сж взимали участие въ разни въстания и тѣ нѣматъ никаква пенсия и не имъ е дадена никаква награда. Той е нар. прѣдставитель. То ще е срамъ за насъ, ако вземемъ така да отпусваме пенсии. (Гласове: Вѣрно. Ржкоплѣсканне). Най-послѣ да вземемъ държавний бюджетъ и да си го раздѣлимъ и го раздадемъ само за пенсии. (Гласове: Вѣрно).

Калчо Пасковъ: Г-да прѣдставители! Народното Събрание е било всѣкога справедливо и е награждавало своитѣ хора, които сж заслужили и сж принесли нѣкаква полза на този народъ. Извѣстно е на синца ни, че имаме нѣколко войводи, които сж наградени за своитѣ заслуги. До колкото зная тѣ сж: Илю Войвода, Панайотъ Хитовъ, Филипъ Тотю и др. нѣкой. Ако дѣйствително вземемъ въ сравнение заслугитѣ и на единъ и на другитѣ, ще намѣримъ една каква годѣ разлика измѣжду Панайотъ Хитовъ и другитѣ войводи. Всѣкому е извѣстно г-да прѣдставители, кога Панайотъ Хитовъ се намиране въ странство, и кога въ планината. Когато живѣеше той

въ странство, вѣрвамъ като се чуеше заради него, или пакъ нѣкой който е ходилъ, да се срѣщаше съ него, като дойдеше въ България всѣкои го запитваше, кждѣ е Панайотъ, какво прави, дали ще дойде и пр. Всѣкому сърдцето е било пълно съ радостъ да чуе за неговитѣ дѣйствия. И вѣрвамъ, че не е прѣминавалъ този човѣкъ само единъ пхтя балката, а нѣколко пхти. Г-нъ докладчикъ не иска да чете всичкитѣ заслуги, защото той вѣрваше, че нѣма прѣдставитель, да не знае неговитѣ заслуги. Казахъ по-напрѣдъ г-да прѣдставители и ще повтора, че Панайотъ Хитовъ не можемъ да го сравнимъ ний съ другитѣ войводи, но азъ вѣрвамъ, че той е заслужилъ по-вече отъ Деда Илю, по-вече и отъ Филипъ Тотю. Заради това справедливо ще бжде, да се награди, да се повиши колко годѣ неговата пенсия, да се направи разлика отъ единъ и другъ. Г-нъ Юрдановъ възрази тукъ, че имаме още войводи, които не получавали пенсии. Азъ вѣрвамъ г-да прѣдставители, че който се е отнелъ до Нар. Събрание, никому не се е затворило вратата на тѣзи свѣта ограда. И той ще бжде награденъ, ако той заслужава дѣйствително, нѣма да му откажемъ. Заради това азъ прѣдлагамъ, да му се дадатъ 350 лева. (Шумъ. Гласове: 500. Тропанье).

Хр. Ивановъ: Г-да прѣдставители! Не щѣхъ да искамъ думата по този въпросъ, ако да не бѣше се вдигналъ единъ отъ г-да прѣдставителитѣ да каже, че на Панайотъ Хитовъ е достатъчна пенсията, която му е дадена и че ако му дадемъ една пенсия отъ 350 лева щѣли сме много да прѣтоваримъ нашия бюджетъ. Извѣстно ви е, че ний всички сме съврѣмненници на този нашъ първенецъ, тѣй да се каже. Заслугитѣ на този човѣкъ на всѣкиго отъ васъ сж извѣстни и въ онова време, когато като нѣмахме, съ какво да се гордѣмъ, този човѣкъ повдигаше Българското знаме и е започналъ още отъ 1858 год. Отъ васъ има много съврѣмненници на този човѣкъ и азъ се чуда, какъ идатъ днесъ въ свѣщенната ограда за една нищожна сума отъ 150 лева да правятъ още въпросъ и да унижаватъ този човѣкъ. Развѣ ний така ще цѣнимъ заслугитѣ на тѣзи хора? Той е човѣкъ олизо на 70 год., човѣкъ на когото половината тѣло е почти парализирано, човѣкъ който има 3—4 дѣца, които очакватъ прѣпитанието си отъ него и ако дойдемъ и него да сравнимъ съ тия хора, които ако и да сж заслужили, но нѣматъ такива нужди като него, тогава ще дойдемъ да обидимъ неговий патриотизмъ сега. Панайотъ Хитовъ ако не бѣше патриотъ, а съ други лопи намѣрения да бѣше, бждете увѣрени, че той днесъ щеше да има хиляди лири и нѣмаше днесъ да простира ржка за пенсия. Но човѣкъ вѣренъ на своята идея и за това е останалъ бѣденъ и днесъ се обръща къмъ ония, които трѣбва да оцѣнятъ неговитѣ заслуги както се слѣдва. Прочее азъ моля да не вземате въ съображение скжперническото на онѣзи г-да прѣдставители, които по една или друга причина, ставатъ и говорятъ по такъвъ начинъ и ви моля, както сте били въ много други отношения, бждете щедри и въ това отношение. Прочее

присоединявамъ се къмъ прѣдложението на г-на Калчо Паскова и моля, пенсията на Панайотъ Хитова да се увеличи на 350 лева.

Д. Кознички: Г-да прѣдставители! Не искахъ да говоря по този въпросъ, но понеже се вдига шумъ, азъ счетохъ за длъжностъ като членъ отъ прошектарната коммисия да ви дамъ нѣкои обяснения. Коммисията не че е толкова щедра, но има и това прѣдъ видъ, че ний депутатитѣ, които сме се събрали въ тая свѣщенна ограда, лѣжимъ на рамената на тия поборници, които сж причина ний да сме тукъ български нар. прѣдставители. Едно това като сме имали прѣдъ видъ, и друго, като глѣда коммисията, че всичката сума за тѣзи шумни пенсии — за по главни сумми когато се разисква се е замѣлчавало — възлиза до 1888 год. на 66.000 лева, слѣдователно като имаше коммисията това прѣдъ видъ, азъ, като единъ отъ членоветѣ ѝ бѣхъ на мѣстие, да се внесе въпроса тѣй и тукъ да се разисква, но болшинството прие, коммисията да не влѣзе въ камарата безъ мѣстие и по вишегласие се при това, което докладчикътъ ви изложи. Сега отъ васъ зависи да рѣшите, да ли уважаемия войвода заслужава, да го наградите, или не.

Азъ станахъ да ви обясня само това, — понеже има хора които въставатъ, — да знаятъ най послѣ, каква сума се дава по тия много шумни пенсии. Не мислете, че Богъ знае каква сума, даваме за пенсии! Тѣй щото отъ васъ зависи да се произнесете, трѣбва ли да се награди този войвода, или не. Коммисията прѣдлага, да се увеличи пенсията му.

Ст. Цвикю: (Отъ трибуната). Г-да прѣдставители! Повдигна се въпросъ за увеличение пенсията на почтенния нашъ другаръ г-на Панайотъ Хитова. Пенсията, която той получава до сега е 200 лева, а коммисията я е увеличила на 300 лева мѣсечно. Не ще съмнѣние, че може да има нѣкои, които да въставатъ противъ увеличението на пенсията, но ний като вземемъ прѣдъ видъ заслугитѣ на този нашъ български патриотъ, като вземемъ прѣдъ видъ неговата старостъ, като вземемъ прѣдъ видъ, че той е български труженникъ и е чловѣкъ на 80 год., че той има три дѣца, на които трѣбва да даде добро въспитание и добро образование, не ще съмнѣние, че всѣки отъ г-да прѣдставителитѣ ще се съгласи, да се увеличи пенсията му съ 100 лева по-вече, защото азъ мисля, когато вземемъ да оцѣняваме заслугитѣ на единъ нашъ български патриотъ, трѣбва да бждемъ справедливи въ раздаването на пенсиятѣ, именно къмъ такива лица, които заслужаватъ, безъ да се повдига въпросъ отъ Нар. Събрание. Въставатъ нѣкой отъ г-да прѣдставителитѣ и казватъ, че не трѣбвало, да му се увеличава пенсията, защото му биле достатъчно 200 лева. Азъ мисля г-да прѣдставители, че съ 100 лева ний нѣма да се съенимъ, ако отпустнемъ тая сума на този човѣкъ. Неговата пенсия ако му е достатъчна, вѣрвамъ че често любимъ човѣкъ като Панайотъ Хитова, нѣма да се яви въ Нар. Събрание и да иска увеличаванieto на пенсията си. На този човѣкъ и 300 лева да му отпустнемъ, пакъ

неговитѣ заслуги не се откупуватъ. Още по-вече, че той човѣкъ въ турско време въ Сърбия е получавалъ 165 лева пенсия. Когато една чужда държава е оцѣнила неговитѣ заслуги и го е възнаградила още въ турско време, да получава 165 лева, азъ мисля, г-да прѣдставители, че въ настоящата свѣщенна ограда, на да ли ще се намѣри човѣкъ, да въстава за увеличението на неговата пенсия.

Още двѣ думи имамъ да кажа. Самъ г-нъ Хитовъ казва, че пенсията която искамъ, да ми се увеличи, давамъ ви честна дума, че слѣдъ като нареди своитѣ синове, самъ ще се откаже отъ пенсията, защото не ще имамъ нужда; но сега понеже имамъ нужда, за да настани своитѣ синове и дѣщери, слѣдователно тѣзи пенсия искамъ, защото имамъ нужда. Слѣдователно когато иска да му увеличимъ пенсията, ний не трѣбва да му отказваме, прѣдъ видъ на това, че на г-нъ Кършовски миналата недѣля отпуснахме 200 лева. Ония г-да, които говорятъ, за не увеличението пенсията, да сравнатъ заслугитѣ на Кършовски и Хитова, ще намѣратъ голѣма разлика. Неможе да става сравнение даже.

За това ще моля Нар. Събрание, да приеме прѣдложението на коммисията, да се увеличи неговата пенсия съ 100 лева. Като имаме прѣдъ видъ това, че: „чокъ гитминъ клисее, буда гитсинъ манастира“.

К. Диповъ: Г-да прѣдставители! По този въпросъ доста се говори, макаръ, че не трѣбване да се говори толкова. Г-нъ Панайотъ Хитовъ не иска пенсията шинденъ сора да прави капиталъ, но той я иска за въспитание на дѣцата си, а ний дигнахме такъва вѣрва, нѣкой даже си позволиха да ржкопѣщатъ на този, който иска да не се увѣличава пенсията на Хитова. Това бѣше неприличностъ, за това моля да му се увеличи пенсията, понеже я иска по нужда.

Прѣдлагамъ да се прѣкратятъ дебатитѣ.

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение за прѣкращение на дебатитѣ. (Б. Попповъ: Не сж говорили шестъ души). Моля г-на Поппова, да не си позволява да прави бѣлѣжки.

Ще се гласува прѣдложението на г-на Коста Дипова, който прѣдлага прѣкращението на дебатитѣ. Който не е съгласенъ съ това прѣдложение, да си вдигне ржката. (Меншество). Прѣкратяватъ се дебатитѣ.

Коммисията прѣдлага да се увеличи на г-на Панайота Хитовъ пенсията съ 100 лева повече, именно отъ 200 на 300 лева мѣсечно.

Има прѣдложение отъ г-на Калчо Пасковъ, поддържано отъ Хр. Иванова да се увѣличи пенсията на Панайотъ Хитовъ отъ 200 на 350 лева.

По редътъ си иде прѣдложението на коммисията.

Ще се гласува. Който не е съгласенъ да се увеличи пенсията на г-на Панайота Хитовъ отъ 200 на 300 лева мѣсечно, да си вдигне ржката. (Божилъ Попповъ: Болшинство). Азъ моля г-на Божилъ Поппова, да не става мирудия на всѣсо гхрне; има квесторъ.

Квесторъ Кознички: Болшинство.

Прѣдсѣд.: Болшинство, не се приема.

Тъй като има друго предложение да се увеличи пенсията на 350 лева, ще се гласува то.

Който не е съгласен да се увеличи от 200 на 350 лева мѣсечно пенсията на г-на П. Хитова, да си вдигне ръката. (Болшинство). Пада.

Доклад. К. Поповъ: Прошение отъ Менасъ Нисенсонъ, руски поданикъ, съ занятие инженеръ, съ което моли да се приеме за български поданикъ.

Комиссията е съгласна за приемането му.

Прѣдсѣд.: Който не приема Менаса Нисенсонъ за български поданикъ, да си вдигне ръката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Георги Кировичъ, жителъ Свищовски, живущъ въ гр. София, съ което проси да му се възвърнатъ гражданскитѣ и политически права, които му били отнети отъ съдилището по причина че билъ осъденъ като анхиялски мировий съдия за вземане повече бери, отъ колкото се е слѣдвало и по извършване фалшификации въ официални документи. Пропетарната комиссия испрати прошениято му на г-на М-ра на Правосъдието на зависяще распорѣждане, нъ г-нъ М-рътъ съ отношение № 8920 отъ 15 Ноемврий т. г. повръща прошениято въ Народното Събрание съ слѣдующето заключение: „по молбата на Кировича за въстановяване на изгубенитѣ му граждански и политически права, може да се произнесе само Народното Събрание. Министерството на Правосъдието, не може да направи никакво распорѣждане по просбата на Кировича, понеже дѣйствиущитѣ въ Княжеството закони, не прѣдвиждатъ редъ за въстановяване на изгубени граждански и политически права, вслѣдствие на прѣтърпяване углавно наказание“!

Пропетарната комиссия, като намѣри, че този е първий случай за въстановяване на граждански и политически права и понеже г-нъ М-рътъ на Правосъдието казва, че само Народ. Събрание може да възврѣща тия права, иска миѣние щото Народ. Събрание да се произнесе за въстановяване гражданскитѣ и политическитѣ права на просителя.

Моето частно миѣние е, понеже нѣма законъ, който да опрѣдѣля колко години да се лишава единъ прѣстѣпникъ отъ граждански и политически права, да се възврѣнатъ на просителя гражд. и политически права.

Прѣдсѣд.: Който не е съгласенъ да се въстановятъ гражданскитѣ и политически права на Георги Кировичъ, да си вдигне ръката. (Никой не вдига). На Кировича се въстановяватъ правата.

Доклад.: Прошение отъ Мария Пенева отъ г. Чирпанъ, която иска пенсия за гдѣто убили синътъ ѝ Петко Запряновъ на 6 Септемврий 85 г. въ време на съединението на Южна съ Сѣверна България. Къмъ прошениято си има приложено едно свидѣтелство отъ Чирпанското Гр. Общ. Управление.

Пропетарната комиссия, като има прѣдъ видъ, че то, съединението има убити само 5—6 души, отъ които има пенсионирани само 4—5 души, иска миѣние да се пенсионира и просителката съ 20 лева мѣсечна пенсия.

Ив. Цвѣтковъ: Извѣстно ви е, Г-да прѣдставители, че у насъ има законъ, споредъ който е дадено право на М-ра на Вжтр. Дѣла да дава такъва пенсия, каквато комиссията е опрѣдѣлила на просителката; за това моля да се испрати прошениято на г-на М-ра, той да отпусне пенсията на просителката.

Доклад. К. Поповъ: Не е такъвъ въпроса, г-да прѣдставители, както г-нъ Цвѣтковъ го разбира; защото у насъ има законъ за поборницитѣ, по който може М-ра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла да дава пенсия само на тѣзи, които сж взели участие до Руско-Турската война. Тукъ не е сжщото съ просителката, защото това е станало въ време на съединението и тѣ сж 5—6 души, които сж убити по време на съединението, отъ които трима, четирима сж вече пенсионирани; за това не може да се испрати това прошение на М-ра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема да се отпуснатъ на Мария Пенева отъ Чирпанъ 20 лева мѣсечна пенсия, да си вдигне ръката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Поповъ: Прошение на Шерифъ Чаушъ Х. Мустафовъ отъ Карлово, съ което иска пенсия за заслугитѣ си принесени на българския народъ прѣзъ времето когато той, — българския народъ е билъ подъ турското иго. Къмъ прошениято си има приложено едно свидѣтелство подъ № 2711, съ което се удостоверява слѣдующето: (Чете):

„Карловска Околия
Градско Общинско Управление
въ гр. Карлово
№ 2711
29 Октомврий 1891 г.
г. Карлово.

Свидѣтелство.

Дадено отъ Карловското Градско Общинско Управление на съгражданинътъ ни Шерифъ Чаушъ Х. Мустафовъ на възраст 55 години, въ удостоверение на това, че той не притѣжава никакви движими и недвижими имущества освѣнъ една четвъртъ отъ едно дворно мѣсто (арса) отъ стойност 50 лева, освѣнъ това речений се занимава съ кафеджилтъкъ съ което си занятие се труди да искара прихраната както за сѣбе си, така и за семейството си и той се намира въ крайно бѣдно положение.

За това дава се настоящето за да му послужи гдѣто трѣбва.

Кметъ: П. П. Козаревъ
Секретаръ: А. Руссеновъ“

Въ време на войната просителя е пазилъ българитѣ, които сж останали въ Сопотъ до самото прѣдаване Сопотъ на Рускитѣ войски.

Комиссията прѣдъ видъ на заслугитѣ на единъ турчинъ, който не е билъ длъженъ дъ защитава българскитѣ интереси, намира за умѣстно да му се даде 30 лева мѣсечна пенсия.

Прѣдсѣд.: Който не приема прѣдложението на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Поповъ: Прошение на Карлъ В. Шкорпилъ, чехъ, Австрийски подданикъ, живущъ въ България отъ 10 год. насамъ и се занимава съ учителство.

Къмъ прошенито има приложенъ актъ съгласно чл. 19 отъ закона за Българското подданство и освободително, съ което се освобождава отъ Австрийското подданство.

Комиссията искава мнѣние да се приеме Карлъ Шкорпилъ за български подданикъ и да моли Народното Събрание да го приеме за такъвъ.

Прѣсѣд.: Ще се гласува. Който не приема г-на Карла Шкорпилъ за български подданикъ, да си вдигне ржкати. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Поповъ: Г-да прѣдставители! Жителитѣ на с. Еситли, Добричка околия, Варненский Окржгъ, съ прошение отъ минхлата година заявиха въ Народното Събрание, че при вземанieto номонето въ това село, биле имъ нарушени правата щото и тѣ да взематъ снопѣ за номоне отъ гдѣто искатъ и биле принудени да взематъ и тѣ отъ същата нива, тѣ гдѣто билъ взелъ и контролора. Така вземено номонето, платили на 2, 3 и 5 десѣтъкъ, а не на 10. Това прошение се испрати на г-на М-ра на Финанситѣ да даде обяснения по него, които той прѣпратилъ на Варненския Окр. Управителъ, и тоя послѣдния, чрезъ финансовия наглѣдникъ, испиталъ работата и донася въ Народното Събрание, че просителитѣ нѣмали право по оплакванieto си.

Прометарната комиссия, като има прѣдъ видъ и други нѣколко прошения отъ тоя родъ оплаквания, намѣри ги за справѣдливи и искава мнѣние да се помоли Нар. Събрание да вземе рѣшение, щото да се обърне вниманието на Финансовото Министерство за спиране за въ бждѣще подобни нарушения по закона за десѣтъкътъ, и азъ моля Нар. Събрание да потвърди това мнѣние на прометарната комиссия.

Доклад. К. Поповъ: Отношение на г-на М-ра на Финанситѣ подъ № 38014 отъ 19-й Октомврий т. г., съ което испраща прошенieto на Бургаскитѣ граждани, съ което искатъ да имъ се отстъпи държавното пасбище „Мадикъ—Кашла“, находяще се между Бургаското землище, —, и г. М-стръ съ отношението си искава мнѣние да се продаде въпросното пасбище на Бургаската община, понеже градъ Бургазъ нѣмалъ достатъчно пасбище.

Къмъ прѣписката има единъ протоколъ № 16 отъ 1889 година на Бургаския Окр. Съвѣтъ, въ който се искава мнѣние да се отстъпи въпросното пасбище на гр. Бургазъ.

Комиссията като има прѣдъ видъ, че на Бургаскитѣ граждани сж отнети много ниви и лозя по желѣзнопътната станция Ямболъ—Бургазъ и при самата станция при гр. Бургазъ, като има още прѣдъ видъ цѣнитѣ на пасбищата около Бургазъ, искава мнѣние да се продаде правителственното пасбище „Мадикъ—Кашла“ на Бур-

гаската община по 50 стотинки уврата, — моли Нар. Събрание да се съгласи съ това мнѣние на комиссията.

Прѣдсѣд.: Който не приема мнѣнието на комиссията да се продаде на Бургаската община правителственното пасбище „Мадикъ—Кашла“ по 50 ст. уврата, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Поповъ: Прошение на Иови Дулчовъ отъ гр. Сопотъ, баща на убития поборникъ Дончо Иовевъ, съ което иска пенсия, за гдѣто синѣтъ му е падналъ убитъ въ сраженията съ башибозуцитѣ прѣзъ 1876 год. и съ четата на Бъл. Войвода Хр. Ботъвъ, понеже нѣмалъ другъ синъ, отъ когото да очаква подържката си, тѣй като билъ вече на 80 години и единичката му надѣжда била на синѣтъ му Дончо.

Прометарната комиссия, като разгледа свидѣтелствата приложени къмъ прошенieto му, които свидѣтелства му сж дадени отъ Габровското и Сопотското Общ. Управления и другари на убития Дончо Иовевъ, намѣри за умѣстно да се даде пенсия на баща му Иови Дулчовъ по 30 лева мѣсечно и моли Народното Събрание да я приеме.

Прѣдсѣд.: Който не приема прѣдложението на комиссията да се отпустне ежемѣсечна пенсия по 30 л. на Иови Дулчовъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Поповъ: Отношение на г-на М-ра на Финанситѣ подъ № 37766 отъ 17-й Октомврий т. г., съ което испраща заявлението на селянитѣ отъ село Пролеша, Соф. околия, адресирано до Финансовото Министерство, които искатъ да имъ се продаде правителственното пасбище подъ название „Божурище Пролешко“, състояще се отъ 4.500 уврата мѣсто и г-нъ М-ръ на Финанситѣ искава мнѣние да се отстъпи въпросното пасбище на селянитѣ отъ с. Пролеша съ цѣна, която Нар. Събрание опрѣдѣли.

Прометарната комиссия, като има прѣдъ видъ това отношение на г-на М-стра на Финанситѣ, въ което е казано още, че пасбището на това село било твърдѣ малко, то искава мнѣние да се продаде на жителитѣ отъ с. Пролеша правителственното пасбище „Бужурище-Пролешко“ по 6 лева уврата, което като имъ се продава, да се измѣри и за това моли Народното Събрание да го приеме.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема прѣдложението на комиссията да се продаде правителственното пасбище „Бужурище-Пролешко“ на селянитѣ отъ село Пролеша, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Поповъ: Отношение на г-на М-ра Финанситѣ подъ № 42862, съ което испраща едно прошение на селянитѣ отъ село Муселиново, Никополска околия, които искатъ да купятъ правителственното пасбище: „КанлъЧешме“, нъ г-нъ М-ръ на Финанситѣ искава мнѣние, че селянитѣ на село Мусалиново имали достатъчно пасбище и нѣмали нужда отъ повече.

Къмъ прѣписката има едно постановление отъ Свищовский Окр. Съвѣтъ съ което се постановява, че въпрос-

ното пасбище трѣбвало да се продаде на селата Мусалиново и Гаурене по 6 лева уврата.

Прометарната комиссия, като взе прѣдъ видъ, че Окр. Съвѣтъ искава мнѣние да се продаде въпросното пасбище на двѣтъ села по 6 лева уврата, искава мнѣние, да се продаде правителственното пасбище „Канлъ Чешме“ на селата Мусалиново и Гаурене по 6 лева уврата, което като имъ се продава да се измѣри, и азъ моля Нар. Събрание да приеме това.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема прѣдложението на комиссията, да се продаде на селянитѣ отъ селата Мусалиново и Гаурене правителственното пасбище „Канлъ-Чешме“, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Попповъ: Прошение отъ Василь Ивановъ Недовъ, отъ Силистра, билъ осжденъ и му били отнѣти гражданскитѣ и политическитѣ права. Моли както сж се въстановили тѣзи права на Гр. Кировича, дѣлото му било еднакво съ неговото, да се въстановятъ и неговитѣ права. Комиссията е на мнѣние да се удовлетвори просителтъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема прѣдложението на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Попповъ: Прошение отъ Д-ръ Леополдъ Хасе, австрийски подданикъ, ветеринаренъ лѣкаръ въ българската войска. Има надлѣжний актъ отъ Шуменскій кметъ и удостоверение отъ войсковитѣ части дѣто е служилъ. Моли да се приеме за български подданикъ. Комиссията е на мнѣние да се приеме за таквъ.

Прѣдсѣд.: Който е противъ да се приеме въ българското подданство Д-ръ Леополдъ Хасе, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Попповъ: Прошение отъ Цоно Начевъ и Иона Китановъ, отъ гр. Трънъ. Прѣзъ 1885 г. се обралъ дукина на Димко Наумовъ и билъ подозиранъ и арестованъ Т. Василиевъ отъ Македония, наскоро дошелъ въ Трънъ. Тѣ вѣрвали, че Т. Василиевъ не е виновенъ и му гарантирали и освободили го отъ затвора. Но той заминалъ за неизвѣстно гдѣ и като сѣда го искалъ, тѣ немогли да го прѣдставатъ. За това били осждени да исплатятъ гарантирана суммата отъ 2.666 л. Слѣдъ 7 мѣсеца се научили, че Т. Василиевъ се удавилъ въ Дунава при Видинъ; тѣ отишли въ Видинъ, взели удостоверение за това, прѣдставили го на Трънския сѣдъ, но той не уважилъ това удостоверение и апелативний сѣдъ далъ срокъ за три мѣсеца да прѣдставятъ обвиняемий Т. Василиевъ, а тѣ пакъ прѣдставили удостоверение, че той е удавенъ. Комиссията, като взе прѣдъ видъ, че обвиняемий е удавенъ, че гарантитѣ, ако исплатятъ суммата 2.666 л., ще се опронастжтъ, което се заключава отъ удостоверението на общинското управление и като взе още прѣдъ видъ, че Трънската окр. постоянна комиссия съ постановлението си № 42 ходатайствува за опрощаванieto на тая сумма, — взе рѣшение да се опростжтъ тѣзъ 2.666 лева

на просителитѣ и моли Нар. Събрание да се съгласи съ мнѣнието на комиссията.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Които не приематъ прѣдложението на комиссията, да си вдигнатъ ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Попповъ: Прошение отъ жителитѣ на с. Кунино. бѣлослатинска околия. съ което искатъ да имъ се продаде правителственното пасбище „Хърчени“, състояще се отъ 800—900 уврати. Има завѣренъ прѣписъ отъ Рахов. окръжна комиссия съ мнѣние, че това пасбище било ограничено съ селско, което било твърдѣ малко; освѣнъ това тѣ не можали да прѣкарватъ отъ другадѣ добитѣка си за пояне и на паша. За това искаватъ мнѣние да се продаде това пасбище на просителитѣ. И комиссията, прѣдъ видъ интереситѣ на селото, искава мнѣние да се продаде това мѣсто на жителитѣ отъ с. Кунино по 5 лева уврата.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не е съгласенъ съ мнѣнието на комиссията, да се продаде въпросното мѣсто на жителитѣ отъ с. Кунино по 5 л. уврата, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Попповъ: Отношение отъ Фин. М-во отъ 22 Ноемврий м. г. № 40509 и отъ 15 Октомврий т. г. № 37527, съ прѣписка за продаване на селата Клисура, Ячевъ чифликъ и Мерджа, пасбището Дѣлица, състояще отъ 3200 уврати, оцѣнено отъ Фин. М-во за 6.000 л., които и били внесени на 9 Мартъ 1889 год. Отъ прѣписката се види, че въпросътъ е добръ изученъ, цѣната 6.000 л. е опрѣдѣлена отъ Фин. М-во и комиссията искава мнѣние да се узакони продажбата.

Прѣдсѣд.: Които не приематъ прѣдложението на комиссията, да си вдигнатъ ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Попповъ: Прошение на Никола Стефановъ отъ Силистра, моли да му се увеличи пенсията. Заслугитѣ на просителя сж описани миналата година при даване прошениято му за пенсия, когато му се отпустила такъва 50 л. Но за неизлишно считамъ да повтора въ кратце, че просителтъ е учителствувалъ въ Габрово прѣзъ 1859—61 год. на френски, италиански и гръцки; прѣзъ 1862 г. е прѣдвождалъ Габровското въстание и послѣ хванатъ отъ турцитѣ, докаранъ въ София съ синджир и пр. Мнѣнието на комиссията е да му се увеличи пенсията на 100 лева.

Хр. Конкилевъ: Г-да прѣдставители! Зехъ думата, понеже ми е позната тѣзи личностъ. Мисля и мин. год., когато се докладва туй прошение, азъ бѣхъ първъ който настоявахъ, или на такива хора да се отпусне прилична пенсия за възнаграждение заслугитѣ имъ, или нищо да имъ се не отпуща. Просителтъ е старецъ на 90 години. Занимавалъ е служба въ време на руско-турската война и сега ржцѣтъ му треператъ; той е човѣкъ, който е земалъ участие въ всѣко българско движение още отъ 1862 г. Той е първъ, който повдигна въстанието въ Габрово. Така щото по неговитѣ заслуги 100 л. е малко, поне

да му се отпустнатъ 150 л. мѣсечна пенсия, иначе ще направимъ едно онеправдание.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува прѣдложението на комиссията да се отпустнатъ 100 лева мѣсечна пенсия на Никола Стефановъ, които не приематъ, да си вдигнатъ ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. К. Поповъ: Прошение на Ив. Дочковъ, отъ Ст. Загора, живущъ сега въ Бургасъ, иска пенсия за заслугитъ си по освобождението ни отъ гърцкото духовенство, което и бѣше лостъ за политическото ни освобождение отъ турското петвъковно иго. Той работилъ заедно съ другитъ работници по черковния въпросъ въ Ц-градъ, управлявалъ е печатница и е издавалъ подъ своя отговорностъ и слѣдствие вѣстникитъ „Лайда“ и „Право“ заедно съ съдружниците имъ, които твърдѣ щедро сж пенсионирали. Заслугитъ на просители се засвидѣтелствуватъ отъ извѣстнитъ български патриоти Д-ръ Чомаковъ, П. Славейковъ и други. Комиссията е на мнѣние да се отпусне на просителя пожизнена пенсия отъ 50 лева мѣсечно.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува това мнѣние на комиссията. Които го не приематъ, да си вдигнатъ ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. Д. Кознички: Прошение на руския подданикъ Кришевичъ Петръ Лепинъ запасенъ фелдфе белъ отъ Сливенъ, прѣдстави надлѣжний актъ спорѣдъ закона и желае да се приеме за български подданикъ. Комиссията е на мнѣние да се приеме за такъвъ казаный просителъ.

Прѣдсѣд.: Който не е съгласенъ, да се приеме въ българското подданство Петръ Лепинъ, да вдигне ржка. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Никола Ангеловъ, отъ Кюстендилъ, бивши поборникъ, участвувалъ въ сраженията на Шинка и Шейново и пр., билъ награденъ съ 12 лева мѣсечна пенсия, но като му се намножила челядта, 5 дѣца и жена, изисналъ се и станалъ неспособенъ да работи и моли да му се увеличи пенсията. Комиссията е на мнѣние да му се увеличи пенсията на 30 л. мѣсечно.

Прѣдсѣд.: Който не приема прѣдложението на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Тодоровъ Темистокли, русенски жителъ, казва, че баща му билъ гъркъ, елински подданикъ; той билъ роденъ въ Русчукъ и отъ българска майка, моли да се приеме въ българското подданство. Прѣдстави актъ отъ Рус. общ. управление. Комиссията е на мнѣние да се приеме за български подданикъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Които не сж съгласни съ прѣдложението на комиссията, да си вдигнатъ ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Димитръ Радевъ, отъ Дубница, бивши поборникъ, участвувалъ въ Херцеговското въстание, сѣрбско-турската и въ освободителната война, билъ произведенъ унтеръ офицеръ, награденъ съ георгиевски кръстъ и ималъ длѣжностъ полицейски старши. Като

вѣренъ служителъ, искатъ да изпълни точно обязанноститъ си по прѣсѣдванието разбойниците прѣвъ 1885 г., билъ пронизанъ съ 3 куршума и слѣдъ лѣтко боледуване билъ заетъ пакъ длѣжността си, но не билъ въ състояние да я изпълнява. И се обръща къмъ Народ. Събрание да се награди не като старши стражаръ, но като заслужилъ опълченецъ, за да може да прѣхранва семейството си. Комиссията, като изучи положението и заслугитъ на просители, рѣши да му се отпусне една пенсия отъ 50 лева на мѣсецъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема прѣдложението на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение на Ив. Марекъ учителъ въ Видинската държавна гимназия, билъ учителъ отъ 12 год. на самъ въ Ломската и Видинската гимназии; има удостоверение № 7697 отъ Австр. агенство, че е свободенъ да влѣзе въ друго подданство. Моли да се приеме за бъл. подданикъ. Комиссията е на мнѣние да се приеме за такъвъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема прѣдложението на комиссията, да се приеме за български подданикъ Ив. Марекъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Русенското Опълченско дружество. Това прошение е постъпило още миналата година, но комиссията го е върнала, понеже нѣмаше приложено плащъ и смѣтка за наметника, който, то, иска да въздигне. Сега сж прѣдставени, комиссията ги изучи и намѣри, че дружеството иска да въздигне наметникъ за споменъ падналитъ опълченци за свободата на България. Спорѣдъ смѣтката, подписана отъ пикинера, наметника щелъ да коштува 100.000 лева. Дружеството прибрало волни пожертвувания 41.326 л. 92 ст. и моли Нар. Събрание да му отпусне една помощ отъ 50,000 л. за да може да донесара наметника.

Комиссията като има прѣдъ видъ, че поборниците, които сж паднали за българската свобода, ний имъ длѣжимъ признателностъ и не само ний, но и нашето потомство и ако се повдигне наметникъ въ знакъ на признателностъ на тия герои, нѣма да се направи злѣ, за радъ това дойде до заключение да моли Нар. Събрание да се отпусне на дружеството 15.000 л., а не 50.000 л.

В. Икономовъ: Г-да прѣдставители, мнѣнието на комиссията е много хубаво. Но, спорѣдъ мене, суммата, която тя е рѣшила да се отпусне, е много малка прѣдъ суммата, която подлѣжи да се похарчи за наметника. Помислете само, г-да прѣдставители, за какво се иска тая помощъ. Искане се да се въздигне наметникъ на падналитъ поборници за нашето освобождение. Каква поголѣма жертва може да се иска отъ синоветъ на отечеството, освѣня да положатъ живота си за такава свобода. За насъ обаче остава да покажемъ до колко уважаваме тѣхъ жертви. Трѣбва ний да покажемъ своята щедростъ къмъ такива заслуги и че сме готови да покажемъ на потомството, че пролѣтата кръвъ за свободата на оте-

чеството ни, ний знаемъ да цѣнимъ. Дружеството опълченско е рѣшило да овѣковѣчи паметта на своите дру- гари и ако иска помощъ отъ Нар. Събрание за доискар- вание на паметника, то е защото волните пожертвования не сж стигали съ 50.000 л. и ако не имъ се помогне, ще бждатъ принудени да подлагатъ рѣка на единъ и другъ като просияци. До колкото зная тия сж захванали работата; фундамента на паметника е турнатъ и да се върнатъ назадъ, не може. Ако ний не помогнемъ и зао- стане работата, ще бжде срамъ за насъ. Най-послѣ по- мислете, че тукъ се иска помощъ за въздигането па- метника на тия, които сж паднали за свободата на бъл- гария и ако откажемъ, можемъ да приемемъ укоръ, че не знаемъ да оценяваме своите заслужили хора. Тукъ не ни се иска да отпуснемъ пари незнамъ за какво, а за паметникъ. Азъ моля Нар. Събрание да отпусне ис- каната сума отъ 50.000 л., а не 15.000 л. както е рѣшила комиссията, защото както казахъ и по прѣди, тѣзъ не искатъ пари за друго, а за паметникъ, за който и сж похарчили вече толкозъ пари и е невъзможно да се повърнатъ освѣнъ да го доискаратъ съ просия, ако не имъ се помогне отъ държавата. Отецеството е длъжно да даде и мисля Нар. Събрание ще се съгласи да се отпусне исканата сума отъ 50.000 лева.

Коста Диновъ: Г-да прѣдставители! Наистина, че г-нъ Икономовъ, доста хубаво разясни, че трѣбва да се направи, какъвто прилича, паметникътъ за опълченците, и това да бжде като едно възнаграждение за заслугите имъ къмъ отечеството. Но колкото за сумата, която прѣдлага да се отпусне, той не е изучилъ въпросътъ. Наистина опълченското дружество съ прошениято си искаше 50.000 лева, но ний повикахме въ комиссията лицата които сж отъ Руссе, послѣ повикахме г-на Панайотъ Хитовъ, разговорихме се съ тѣхъ и узнахме, че планътъ сж измѣненъ. По-напрѣдъ сж били прѣвидени нѣколко статуи отъ бронзъ съ венци и прѣсмѣтало се е, всѣка статуя горѣ-долу да струва 5—6000 лева. Сега тѣзи статуи сж изоставени. Така щото, съ измѣнението на плана, остава да се похарчатъ по-малко пари за памет- ника. Комиссията направи точна смѣтка и намѣри, че за паметника ще трѣбватъ приблизително 15—20.000 фр. и рѣши да се отпуснатъ 15.000 фр. и ако нестиг- натъ, Събранието до година пакъ ще отпусне. Защо да имъ се отпуснатъ сега 50.000 фр. за да иматъ работа, да ги връщатъ назадъ, когато ако не имъ стигнатъ 15.000 фр. до година пакъ може да имъ се отпуснатъ?

Както казахъ, комиссията направи точна смѣтка, че съ парите, които имъ се отпуснатъ и съ парите които сж събрани тамъ, ще се направи паметникътъ. Заради това, Събранието трѣбва да се съгласи съ комиссията. Тѣ сж искали повече, но нѣколко статуи сж изоставени, а когато се е подавало прошениято, имали сж се прѣдъ и тѣзи статуи.

Доклад. Дим. Кознички: Г-да прѣдставители! Дѣйствително, отдѣвъ, когато докладвахъ, изумихъ да искажа онова, което допълни г-нъ Диновъ. Истина е, че

нѣкои измѣнения сж станали въ плана, което напрѣдъ не бѣше извѣстно. Комиссията направи друга смѣтка и въ присѣтствието на хората, които споменъ г-нъ Диновъ, комиссията бѣше на мнѣние да се отпуснатъ 15 или 20.000 лева. Болшинството отъ комиссията прие да се отпуснатъ 15.000 лева и азъ докладвамъ мнѣнието на болшинството отъ комиссията. Азъ неможъ да се съглася да се увеличи тая сума, защо съмъ длъженъ да доклад- вамъ това, което е рѣшила комиссията.

Ив. Цвѣтковъ: Г-да прѣдставители! Понеже се повдигна въпросъ за помощта за постройка на памет- никъ въ гр. Руссе, азъ считамъ за длъжностъ да дамъ нѣкои обяснения на почитаемото Събрание, за по-добро освѣтление.

Г-да прѣдставители! Часть отъ българските опъл- ченци слѣдъ свършването на Русско-Турската война се завърнахъ на мѣстожителството си въ гр. Руссе. Тѣ прѣзъ 1884 год. слѣдъ като размислихъ, като какво още мо- гатъ да направятъ, за да оставятъ едно въспоминание, както зарадъ тѣхъ, така и за погиналите поборници, основахъ дружество подъ названиее „Руссенско българско опълченско дружество“. Главната цѣль на това дружество е слѣдующата: първо, да въздигнатъ единъ общъ па- метникъ за падналите поборници, както при освобожда- ванието на България, така и прѣзъ разни други врѣмена за сжщата цѣль и, второ, да помагатъ материално на бѣдните отъ тия опълченци, които сж останали живи. И дѣйствително, тия хора изпълнихъ най-послѣ своята прѣдначена цѣль. Прѣзъ времето на Сръбско-Българ- ската война въ 1885 год., тѣ независимо отъ срѣдствата съ които разполагахъ, основахъ и въоружихъ осемъ до- броволчески чети и ги испроводихъ къмъ Сърбия. Слѣдъ това започнахъ да постигатъ цѣльта си, именно по по- строяването единъ паметникъ за падналите опълченци. Тѣ се отправихъ съ молба до всичките учреждения да имъ се притекатъ на помощъ за постройката на памет- ника. Всичките учреждения, както въ Руссе, така и въ другите мѣста, принесохъ своята лепта и се събрахъ 10.100 лева. Населението отъ Руссенский окръгъ даде близо 25.000 лева. Окр. Съвѣтъ прѣзъ 1889 год. тоже опрѣдѣли една помощъ отъ 5.000 лева. Тѣй щото само отъ Руссенский окръгъ е постъпила една сума около 30.000 лева за тѣзи цѣль.

Смѣтката, която сж направили инженерите за на- правяние тозъ паметникъ, възлиза на 100.000 лева. Той ще бжде дѣйствително единъ величественъ паметникъ и неговите основи, въ присѣтствието и по желанието на Негово Царско Височество Князя, се положихъ на 4-й Августъ 1890 год. Основний камъкъ е положенъ, фунда- ментътъ е свършенъ и, както каза и г-нъ Икономовъ, обнародвано е обявление, съ което се дава на търгъ зи- дарската работа.

Дѣйствително, суммата, която е опрѣдѣлена отъ 100.000 лева, се види на нѣкои отъ Г-да прѣдстави- телите голѣма, но прѣдполага се, на паметника да има че- тири бюста бронзови, които да иматъ 8 метра височина;

послѣ, на паметника отгорѣ ще има единъ по-голямъ бюстъ, който ще прѣдставлява България, така щото, само зидарската работа ще струва около 40.000 лева, а другото ще коштува нѣщо повече.

Ако почитаемото Нар. Събрание мисли, че съ 40.000 лева, които до сега сж събрани и съ 15-тѣхъ хиляди, които се отпусчатъ, значи, ако Събранието мисли, че съ 55.000 лева могатъ да се свършатъ тѣзи работи, да гласува миѣнieto на комиссията. Но менъ ми се чини, че тая сума нѣма да стигне и за да не бжде дружеството принудено пакъ да прави главоболие, моля Събранието да отпусне 25.000 лева, за да се доискара паметникътъ.

Хр. Ивановъ: Г-да прѣдставители! Направата на този паметникъ не е за друга цѣль, освѣнъ да увѣковечи паметта на всичкитѣ български поборници, които отидоха на народний жертвенникъ да положатъ своя животъ. Какво по-величественно нѣщо отъ това, да увѣковѣчимъ паметта на тѣзи наши поборници? Каква по-голяма утѣха да поставимъ тамъ единъ знакъ и когато минатъ братята, сестритѣ или старитѣ майки и бацитѣ на тѣзи на които чадата сж загинали за българский народъ, по крайнеймѣръ, да видятъ, че потомството уважава тѣхнитѣ заслуги. Това ще имъ бжде моралната награда.

За този паметникъ дружеството иска 50.000 лева за да може да го искара заедно съ ония сръдства, които то е похарчило. Каза почитаемата комиссия, че е била прѣгледала и е намѣрила, че 15—20 хиляди лева щѣли да стигнатъ. Обаче азъ съмъ ималъ честта да бжда въ дневната комиссия, на опълченското дружество и съмъ видѣлъ всички смѣтки, и тѣзи сума едва ли ще може да покрие разносиктѣ. Но ако комиссията на Нар. Събрание мисли, че ще имъ стигнатъ 50.000 лева, които може да употребятъ на мѣсто, мисля че този страхъ може да бжде избѣгнатъ, чрезъ контрола на самото правителство, което ще бди, колко пари, ще бждатъ похарчени. И тѣзи пари нѣма да бждатъ хвърлени въ опълченската касса, но ще бждатъ истеглени съобразно съ поржиктѣ, които ще има да станатъ.

Азъ намирамъ че е неоснователно прѣдложението на комиссията да се отпуснатъ само 15.000 лева; намирамъ не основателно и исканието на г-на Цвѣткова, че 25.000 лева щѣли да стигнатъ, и ви моля въ името на вашия патриотизмъ, да отпустните тѣзи сума която иска опълченското Дружество, и бждете увѣрени че нѣма нито една стотинка да бжде похарчена повече, отъ колкото трѣбва и че онова, което артиса, ще се възвърне въ Българската хазна.

Това е моя скромнъ възгледъ и азъ ви моля да го приемете.

(Прѣдсѣдателското мѣсто заема подпрѣдсѣдателятъ г-нъ Д. Петковъ).

Докл. Д. Кознички: Г-да прѣдставители! Вий чухте уважаемий ораторъ отъ Руссе, който изгѣзе да упрѣкава комиссията, че не била направила добръ смѣтката си. Вѣрно е, че той е билъ въ първата опълченска ком-

миссия. Но азъ изгѣзохъ тукъ прѣди нѣколко минути да казвамъ прѣдъ васъ че е станало измѣнение на плана и комиссията на тѣзи основания направи намалението на исканието. Разбира се, г-нъ Христо Ивановъ, ако бѣше вникналъ по добръ въ работата поне по настоящемъ, можеше да се съгласи съ насъ и да не излиза да упрѣкава комиссията, защото азъ казахъ и по прѣдъ, че зависи отъ Народното Събрание и то може да приеме да отпусне и 50.000 лева, но азъ казвамъ миѣнieto на комиссията, която намѣри за добръ, да се отпустнатъ 15.000 лева. Имаме прѣние за 20.000 лева, но болшинството не прие това. Мене лично ако питате, азъ бѣхъ на миѣние да се отпустнатъ 20.000 лева, но комиссията рѣши да се дадатъ 15.000 лева и азъ не съмъ опълномощенъ да ся съгласявамъ за повече.

Георги Данчовъ: Г-да прѣдставители! Прѣдговорившиятъ оратори обясниха доста добръ значението на постройкитѣ на паметници у насъ. Вий знаете че у насъ въ старо време ний нѣмахме никакви паметници, които да ни напомнятъ, какви сж били нашитѣ прадѣди въ старо време. Българитѣ всекога сме били такива, каквито сме и днесъ. У насъ нѣма да намѣрите нито пирамиди нито като Римский коллизеумъ, нито като амфитеатръ. Най голѣмий паметникъ, който сме направили, то е било черквата „Св. Четиридѣсятъ Мученици“ въ Търново. Това не е срамата, понеже ний сме били единъ беденъ народъ. Но мене ми се струва че днесъ вѣкътъ е изминалъ и днесъ ний трѣбва да глѣдаме колкото е възможно да оставимъ нѣкои паметници, които сж жива история за онова население, което не умѣе да чете. А ония които умѣятъ да четатъ, даже и брилянтени паметници да имъ въздигнатъ, тѣ не могатъ толкозъ да имъ послужатъ, отъ колкото историята.

Отъ една страна, паметниците заслужаватъ да се въздигнатъ, защото сж украшение на градинцата, но отъ друга страна ний гледаме че у насъ на всяко село има такива въспоминания, щото трѣбва на всекъдѣ да правимъ паметници, тѣй щото цѣлий бюджетъ нема да стигне за построяване на тѣзи паметници. Кой не знае какъ въ Батакъ, Перущица. Стара-Загора, Калюферъ, Сопотъ и другадѣ паднаха съ хиляди жертви. Ако дадемъ на всекъде по 50.000 лева, ще трѣбватъ много пари. А паметникъ и малко по-скромнъ да бжде, все сѣщото значение има за потомството. Може и на Шипка да се въздигне паметникъ за опълченцитѣ. А пъкъ сръдствата които сж събрани отъ Руссенското Опълченско Дружество и комиссията която е видела за добръ да се отпустнатъ още 15,000 лева, мене ми се чини стигатъ; защото споредъ исчисленията на инженеръ каза се, че 40.000 лева били достатъчни за зидарската работа. Но за статуитѣ били потрѣбни още 60.000 лева, отъ което излиза, че 5 статуи по 10.000 лева сж 50.000 лева, ако сж по 12.000 лева, 60.000 лева; оставили сж една статуя, която може да се направи въ центра на самия паметникъ, нека бжде 15,000 лева. Мисля че тѣзи пари сж достатъчни. Зарадъ това азъ съмъ съгласенъ и моля Събра-

нието да приеме това количество. То наистина е скромно, но мисли, че е достатъчно, за да можем и за други мѣста да дадемъ по нѣщо. (Гласове! Исчерпанъ е въпросътъ).

А. Башевъ: Отказвамъ се,

Прѣсѣд.: Желаетъ ли Нар. Събрание да се говори още? (Гласове: Не желаетъ). Който желаетъ, да се говори, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Прѣкращаватъ се дебатитѣ.

Ще се вотира най-напрѣдъ мнѣнието на комиссията. Който не приема прѣдложението на комиссията, което е, да се отпуснатъ 15.000 лева за построяване на паметникъ въ Руссе да си вдигне ржката. (Трима вдигатъ). Приема се.

Доклад. Д. Кознички: Прошение на Рускоподданный Денисъ Фелатовъ Михайловъ, сега живущъ въ гр. Руссе. Просителя казва, че въ 1878 година се заселилъ въ България, и се оженилъ за българка, има три дѣца, и сега е фельдфебелъ въ IV-та батарея, II-й артиллерийскій полкъ въ Вратца, и иска да приеме българско подданство. При прошенieto си има приложенъ актъ отъ Руссенското Градско Общинско Управление за неговото добро поведение.

Комиссията като има прѣдъ видъ, че просителътъ е изпълнилъ изискванитѣ отъ закона формалности, рѣши да се приеме за български подданикъ, и моли Нар. Събрание да го приеме за такъвъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема Денисъ Фелатовъ Михайловъ за български подданикъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение на Костадинъ Чесновски, отъ село Таваличево, Кюстендилска околия, поборникъ, зималъ участие въ всичкитѣ битки при Мжглишъ, Стара-Загора, Шипка и Шейново прѣзъ 1877 г., тѣжко билъ раненъ въ лѣвия кракъ, отъ която рана мнѣго претеглилъ, и останалъ неспособенъ за никаква работа. Станалъ жандаринъ колкото за да може да прѣхранва дѣцата си, като по-напрѣдъ М-рството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла му било отпущано 12 лева мѣсечна пенсия, още прѣзъ 1882 год., по която, въ послѣдствие на тая му длъжностъ, била прѣкъсната, и той по неспособностъ за работа, си подалъ оставката и останалъ съ тѣзи пенсия. Но като видѣлъ, че съ 12 само лева мѣсечна пенсия не може да прѣхранва многочисленното си семейство, принудилъ се да иска отъ Нар. Събрание да му опрѣдѣли една по-голяма пенсия.

Уважаемия поборникъ е награденъ съ Георгиевски кръстъ, което, комиссията като зема прѣдъ видъ, както и положението му съ едно многочисленно семейство, а при това и като неспособенъ за работа, за да може да иска прѣхраната на това си семейство, рѣши и моли Нар. Събрание да приеме да му се отпуснатъ 30 лева мѣсечна пенсия.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не приема да се отпуснатъ на поборника Костадинъ Чесновски 30 лева мѣсечна пенсия, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Постановление на Орханийското Градско Общинско Управление въ което като излага, че града Орхание до сега се е поилъ отъ геранска вода, която, като не хигиеническа и съвсѣмъ непрѣисржчителна за пиение отъ населението на тоя градъ, рѣшило да си доведе отъ далечно мѣсто на балкана добра вода, и почнало да прави чешми. За тѣзи цѣль, то поржчало водопроводни трѣби отъ Германия, за исплащанieto на които, като неастигали материалнитѣ му срѣдства, земало извѣстна сума пари отъ Българската Народна Банка, за да можѣло да искара работата до нѣкъдѣ.

Най-наскѣтъ за доставката на тия водопроводни трѣби, споредъ контракта който сключило, митото имъ се слѣдвало да плати общинското управление на града Орхание, което възлизало на сума 599 лева 65 ст., за което сега моли почитаемото Народ. Събрание, да имъ ги опрости.

Комиссията, прѣдъ видъ на това, че е помогнато и на други градеки общини, рѣши да моли Народното Събрание да се опрости и на тѣзи община митото отъ 599 л. 65 ст.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема прѣдложението на комиссията, щото да се опрости на Орханийското Градско Общинско Управление суммата отъ 599 лева и 65 ст. мито на трѣбитѣ за водопроводитѣ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Ще се докладва прошенieto на Янаки Ивановъ отъ гр. Кюстендилъ. Просителя казва, че като опълченецъ, зималъ участие въ сраженията при Шипка, Шейново, Стара-Загора и пр., и сега, като човѣкъ на 40 годишна възраст, станалъ неспособенъ, и за това не можелъ да служи нито въ жандармерията. Награденъ билъ съ Георгиевски кръстъ, ималъ и други награди, но не можѣлъ вече да прѣхранва многочисленното си семейство.

Комиссията, прѣдъ видъ на това, че като такъвъ, за да го не подведе съгласно закона за поборницитѣ, спорѣдъ който законъ се дава само 25 лева, рѣши да моли Нар. Събрание да му отпусне 30 лева мѣсечна пенсия.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не приема прѣдложението на комиссията да се отпусне на Янаки Ивановъ отъ гр. Кюстендилъ 30 лева мѣсечна пенсия, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Ще се докладва прошенieto на Василь Стратовъ отъ Лѣсковецъ, поборникъ, зималъ участие въ всичкитѣ битки и награденъ като другитѣ опълченци, ималъ многочисленно семейство, и за всичко това, моли Народ. Събрание да го пенсионира, не съгласно законътъ за поборницитѣ, но нѣщо повече.

Комиссията, като има прѣдъ видъ неговитѣ заслуги и материалното му положение, рѣши да моли Народ. Събрание да му отпусне 30 лева мѣсечна пенсия.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не приема прѣдложението на комиссията, да се отпусне на Василь Стратовъ 30 лева мѣсечна пенсия, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Ще се докладва прощението на руско-подданный докторъ Борисъ Минцесъ. Той казва, че като свършилъ наукитъ си въ университета въ Цюрихъ, дошелъ въ България, и сега назначенъ отъ М-рството на Народното Просвѣщение, съ писмо отъ 14 Октомвр. т. г. подъ № 9274, за прѣподавателъ въ висшето училище и моли Народ. Събрание да го приеме за български подданныкъ.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не приема руско-подданный докторъ Борисъ Минцесъ за български подданныкъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

По реда си, както знаете, г-да прѣдставители, на дневенъ редъ имаме доклада на комиссията по законо-проекта за концессията на Христо П. Манафовъ.

Съобщавамъ на Народ. Събрание, че Манафовъ съ едно прошение, при което, като прилага прѣписъ отъ прощението си до г-на М-ра на Финанситъ, отгъглия своето прѣдложение, слѣдователно Народ. Събрание нѣма какво да разисква по този въпросъ. Тѣй щото този въпросъ е исчерпанъ.

Г-да прѣдставители! Съгласно едно рѣшение, зето отъ по-напрѣдъ отъ Събранието, трѣбва да засѣдаваме до 12 часа и послѣ да се събираме подиръ обѣдъ часа на два (Гласове: Не е рѣшавано таквъзъ пѣщо. Шумъ). Това рѣшение обаче . . . (шумъ; не се чува), азъ не съмъ билъ тукъ (Гласове: Кога е земено таквъзъ рѣшение? Шумъ) и не зная какво е. (Гласове: Нѣма подобно рѣшение).

Г-нъ Цвикю има думата.

Ст. Цвикю: Азъ мисля, че рѣшението, което прие Народ. Събрание, да засѣдава и послѣ обѣдъ, бѣше рѣшение по недоразумѣние.

При гласуването каза ни се отъ страна на г. прѣдсѣдателя — *меншество*, а Събраннето се распусна, че нѣмаше болшинство за да се засѣдава. Послѣ това се гласува, че засѣданieto се дига и се каза, че ще има засѣдание и послѣ обѣдъ. Слѣдователно, щомъ Събранието се дигна по меншество, то и рѣшението не може да бѣде рѣшение. (Гласове: Вѣрно).

Прѣдсѣд.: Тогавъ значи, ще се засѣдава съгласно правилника до 2 часа.

Г-нъ докладчикъ има думата.

Доклад. М. Каралѣвъ: Петръ Георгиевъ, жителъ изъ гр. Браила, а сега живущъ въ ст. София, Румънски подданныкъ, по народностъ българинъ, проси Народ. Събрание да го приеме за български подданныкъ.

Комиссията, като има прѣдъ видъ приложенитъ документи отъ софийското градско-общинско управление при прощението му, и като има прѣдъ видъ, че той е съ добро повѣдение, рѣши да моли Народ. Събрание да го приеме за български подданныкъ, тѣй като той е изпълнилъ всичкитъ формалности изисквани отъ законътъ за българското подданство.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема Петръ Георгиевъ за български подданныкъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Данаилъ М. Козкинъ, медицински фелдшеръ, живущъ въ градъ Казанлъкъ, руски подданныкъ, живѣе въ България отъ освобождението насамъ, жененъ за българка и притѣжавалъ недвижими имоти въ Казанлъкъ, проси Събранието да го приеме за български подданныкъ. Къмъ прощението си приложилъ разни документи, които доказватъ, че той е изпълнилъ всичкитъ изисквани отъ закона формалности, вслѣдствие на което, комиссията е на мнѣние да се приеме за български подданныкъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема Данаилъ М. Козкинъ за български подданныкъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Стоянъ Колевъ отъ Царибродъ е станалъ поржчителъ прѣдъ Трънскій Окр. Сждъ за 1500 лева за кражба на Еремия Трифоновъ отъ Царибродъ, противъ когото има завѣдено углавно дѣло. Слѣдъ като билъ пуштнатъ на свобода, обвиняемия Еремия Трифоновъ избѣгалъ въ Сърбия и поржчителя му Стоянъ Колевъ не можилъ да го прѣдстави въ сждътъ при разглеждане на дѣлото му. За това, Трънскій Окр. Сждъ постановилъ и издалъ изпълнителенъ листъ № 3286 да се събере отъ поржчителя Стоянъ Колевъ суммата 1500 лева за въ полза на хазната, и той сѣга проси Народ. Събрание да му се опростятъ тия пари.

Комиссията, като взе прѣдъ видъ, че Стоянъ Колевъ е поржчителствувалъ съ кжщата си, която спорѣдъ свидѣтелството № 1387 издадено му отъ царибродското общ. управление е била оцѣнена тъкмо за такава сума, и че не притѣжавалъ никакви други имоти освѣнъ тѣзи кжща, и че има дѣца малолѣтни, и само той е способенъ за работа, на мнѣние е да му се опрости тѣзи сума отъ 1500 лева.

А. Башевъ: Г-да прѣдставители! Чини ми се че Народ. Събрание, като законодателно тѣло, въ случай, какъвто е настоящитъ, трѣбва да бѣде твърдѣ прѣдпазливо. Ако единъ човѣкъ е станалъ поржчителъ за нѣкого, и се е задължилъ, че ще го прѣдстави прѣдъ властта на часътъ или въ денътъ когато се потрѣси, особено по углавнитъ дѣла, той трѣбва да знае още отъ по-напрѣдъ, каква ще бѣде неговата отговорностъ, ако не изпълни това задължение. Ако би слѣдъ това, сждътъ да му е наложилъ тѣзи глоба, той е ималъ възможностъ да изложи оправдателнитъ си мотиви прѣдъ погорнитъ инстанции и да иска да бѣде освободенъ отъ глобата, която първий сждъ му е наложилъ, но ако и всичкитъ послѣдующи инстанции сж намѣрили мотивитъ му за неоснователни и слѣдователно сж потвърдили станалото въ първий сждъ, тогива излиза, че прѣдъ очитъ на правосдѣието, той е нарушителъ на задълженията си и като такъвъ трѣбва да плати наложената му глоба. Сега, ако Народ. Събрание допусне туку така да опрощава наложенитъ глоби на тия, които сж станали поржчители за нѣкого съ извѣстна сума и не сж го прѣдставили, за което законътъ изисква да платятъ суммата, която сж опрѣдѣлили да дадатъ въ случай, че не го

прѣдставятъ, — тогива ний ще имаме единъ много лошъ резултатъ. Хората нарочно ще отиватъ да поржчителствуватъ за нѣкого и ще се задѣлжаватъ, че ще го прѣдставятъ когато се потърси отъ сѣдилището, но въ сѣдностъ тѣ нѣма да се страхуватъ, че ще бѣдхтъ принудени да платятъ опрѣдѣлената въ поржчителството сума, защото ще знаятъ, че и да бѣдхтъ осѣдени да я платятъ, то Нар. Събрание ще имъ я опрости. Тогава и онзи, за когото сѣ поржчителствували, пакъ нѣма да се бои, че отъ неговий поржчитель ще събератъ суммата, а ще бѣде убѣденъ, че Нар. Събрание ще му я опрости и така ще се даде възможностъ на обвиняемий да избѣгне. Това не трѣбва да става. Когато мене ме повикатъ да стана поржчитель и съмъ твърдо убѣденъ, че ако не прѣдства лицето, за което поржчителствувамъ, по никой начинъ нѣма да се избавя да не платя суммата, която съмъ опрѣдѣлил въ поржчителството, тогива азъ ще зная, че върху мене ще лежи една тежестъ и азъ ще се старая да не давамъ възможностъ на лицето, за което съмъ поржчителствувалъ, да се отклони; но ако азъ съмъ убѣденъ, че едно Народно Събрание ще ми опрости глобата, тогива нѣма и да се страхувамъ отъ нищо. Освѣнъ това, ако Нар. Събрание откаже да удовлетворява такива искания, хората като узнаятъ тоя отказъ, ще се прѣдпазватъ. Тогива желающитъ да ставатъ поржчителни ще внимаватъ за кого ставатъ поржчителни; а пакъ онзи отъ обвиняемитъ, които търсатъ хора да имъ ставатъ поржчителни, ще иматъ една нравствена отговорностъ прѣдъ тѣхъ, като ще мислятъ: какво ще бѣде той кривъ да плаща извѣстна сума за мене, когато той ми даде възможностъ да излѣза на свобода догдѣто ми се разглѣда дѣлото. Тогива тѣзи висока моралъ ще го задържи да не избѣгва. Но, повтарямъ, когато той знае, че едно Нар. Събрание ще опрости суммата, на която неговий поржчитель бѣде осѣденъ, тогива той ще избѣгне, ще се отърве отъ прислѣдванието на законътъ, безъ да се мисли за морално отговоренъ прѣдъ поржчителтъ си, защото послѣдний ще бѣде освободенъ отъ плащанieto на суммата, срѣщу която е поржчителствувалъ.

Сиромашията, въ тоя случай, не може да бѣде причина да се удовлетворяватъ такива просби. Който е сиромашъ, нека да не става поржчитель, или ако иска да става такъвъ, трѣбва да знае за кого става и какви ще бѣдхтъ послѣдствията, ако го не прѣдстави. Единъ нѣтъ станалъ поржчитель, той е взелъ не само материална отговорностъ върху себе си, но е взелъ още и една нравствена отговорностъ прѣдъ обществото. Прѣдъ законътъ поржчителтъ се задѣлжава да отговори материално, а прѣдъ обществото се задѣлжава, че лицето е такъвъ гражданинъ, който може да се пусне на свобода, т. е. че това лице е такова, върху което обществото трѣбва да има довѣрие още, защото, ако по-послѣ законътъ се произнесе противъ него, то ще бѣде готово да прѣтърпи наказанието, което ще му се наложи.

Прѣдъ видъ на това, азъ въставамъ въ настоящий случай и казвамъ, че не трѣбва да се уважи просбата на молителтъ.

Прѣди малко тукъ имаме единъ такъвъ случай, но тогава азъ не искахъ да въставамъ, защото той бѣше съвършено другъ. Лицето, за което сѣ поржчителствували, въ денътъ, въ който щело да се разглѣда дѣлото му, се удавило, и, ако сѣдилищата не сѣ удовлетворили молбата на поржчителтъ да имъ опростатъ опрѣдѣлената сума, Върховното тѣло, което тълкува законитъ е казало, че сѣдилищата сѣ сгрѣшили въ тоя случай, защото единъ удавенъ човѣкъ не може да се закара въ Сѣдилището. Такива молби сѣ уважителни, ами въ настоящий случай какво виждаме? Обвиняемий побѣгналъ въ Сърбия, отъ което може да се прѣдполага даже, че поржчителтъ му като е ималъ само една кѣща, трѣбва да е подобенъ на него и така да му е далъ възможностъ да избѣгне, като е прѣдполагалъ, че нѣма да му продадхтъ кѣщата, а пакъ законътъ да остане не удовлетворенъ. Прѣдставете си и това сега. Ако въ това прѣстѣпление има замѣсенъ и граждански ищецъ, то какво ще е положението на потърпевшото лице, което нищо не е могло да вземе? Защо тогава този, който е ималъ само една кѣща, е станалъ причина щото потърпевшиятъ да не може да се удовлетвори? Въ такъвъ случай ний не трѣбва да се показваме слаби при приложението на законитъ, а напротивъ Нар. Събрание трѣбва изрично да постанови, че законитъ трѣбва да се почитатъ отъ всѣкого и съ такова си рѣшение то трѣбва да внуши на всичкитъ граждани въ княжеството, че Събранието, като законодателно тѣло, гледа съ много голѣмо внимание, щото законитъ точно да се изпълняватъ отъ когото и да било, а не да допуска да дохаждатъ хората и да казватъ: Опростете ми глобата, защото съмъ сиромашъ. Ако е сиромашъ, да не е ставалъ поржчитель.

Прѣдъ видъ на това, ний трѣбва да отхвърлимъ такива прошения. въ които никакви положителни причини не се прѣдставятъ освѣнъ една сиромашия. Разбирамъ да се опрости нѣкому данѣкътъ или друго нѣщо, което не правилно му се иска, но да опрощаваме глоби, които сѣ наложени по едно поржчителство, немога да се съглася. Жителитъ на една държава съставляватъ частъ отъ една кѣща и по между си тѣ могатъ да си помагатъ, но когато тѣ видатъ по между си лица, които искатъ да правятъ лошо, трѣбва да ги обадятъ, и щомъ ги накаже сѣдилището, Нар. Събрание не трѣбва да ги опрощава.

За това азъ като изхождамъ отъ това начало, мисля, че не трѣбва да уважаваме такива просби, за да се научатъ хората да почитатъ и уважаватъ законитъ на държавата.

Ст. Ив. Цвикю: Азъ мисля, г-да прѣдставители, че слѣдъ рѣчъта на г-на Башева нѣма какво да се говори, защото извѣстно е у насъ, какво нѣщо е поржчителство. Още повече, можемъ да се съмняваме даже въ свидѣтелството на общината, която казва, че просителя е бѣденъ. Ний знаемъ какъ ставатъ у насъ поржчителствата. По нотариаленъ редъ трѣбва да се констатира и заблѣжи, че дѣйствително тоя, който става поржчитель, притѣжава такива и такива имоти, съ които отговаря. Слѣдователно

тукъ се явява едно съмнѣние въ думитѣ на общината, която удостоверява, че тоя човѣкъ е бѣденъ. Г-нъ Башевъ доста добръ объясни, че ний не трѣбва да създаваме прецеденти по такива случаи и да опрощаваме суммитѣ на хора, които сж били поржчители.

Като се присѣдинявамъ напълно къмъ мнѣнието на г-на Башева, моля да не се приеме опрощаванieto на тая сумма, която иска просителя.

Доклад. М. Каралѣвъ: Г-да прѣдставители! Комиссията, когато е разгледвала това прошение, основала се е на една причина, която трѣбва да се уважи и тогава е изказала мнѣние да се опрости суммата. Стоянъ Колевъ е човѣкъ безграмотенъ, който не е съзналъ при подписването на това поржчителство, какво може да го послѣдва, едно, второ той притѣжава само една кѣща и съ нея е поржчителствувалъ. Сега, ако допусне Събрание то да се прибере тая сумма, излиза, че ний трѣбва да допуснемъ да излезе на открито небѣ да живѣе съ четиретѣ си малолѣтни дѣтца и една майка. Именно за това комиссията е на мнѣние да се опрости тая сумма на Стоянъ Колевъ и азъ пакъ моля Нар. Събрание да се съгласи съ комиссията, защото тукъ нѣма пари отпущани отъ правителството, или пакъ сега ще се отпущатъ, та да се скѣпимъ. Тукъ е въпросътъ да ошастливимъ едно семейство, което има само тая кѣщичка за прѣхрана и за всичко.

Румяновъ: Г-да прѣдставители! Слѣдъ като говориха г-да Башевъ и Цвикю, считамъ за длъжностъ да дамъ нѣкой обяснения на поч. Събрание.

Стоянъ Колевъ не е родомъ отъ Царибродъ, той е отъ едно село, неграмотенъ до послѣдния стѣпень, неопитенъ човѣкъ. Става една кражба въ едно кафене на единъ часовникъ и тоя, комуто е билъ откраднатъ тоя часовникъ, си го намѣрилъ, но полицията, като подушила, че станала кражба, безъ да ѣ заяви нѣкой, отъ своя страна съставила дознание и го пратила въ сѣдилището, загело се дѣло. Разгледването на дѣлото било висяще, когато отишли нѣколко приятели и помолили Стоянъ Колевъ да стане поржчитель, да направи, единъ благороденъ актъ, да се пусне на свобода тоя човѣкъ, който е билъ обвинемъ, защото часовникътъ, който е билъ откраднатъ се намѣрилъ, така щото нѣмало да има никакво слѣдствие. Стоянъ Колевъ основанъ на това, че часовника се намѣрилъ, на когото билъ часовника не претендиралъ нищо, смѣталъ, че сѣдилището ще оправдае обвиняемия и му станалъ поржчитель. Забѣлѣжете, че той има само една кѣща за 1700 лева, ниви и ливади нѣма. Слѣдъ това они приятель, като всѣки неблагодаренъ човѣкъ, оплакивалъ се да не го осждатъ и избѣгалъ. Не ще съмнѣние Окржжния Сждъ неможеше да направи друго, освѣнъ да установи дѣлото, да търси обвиняемия и съгласно закона да прибере суммата отъ 1500 лева отъ Стоянъ Колевъ, защото постановлението на закона е такова. Стоянъ Колевъ, ако и да е прѣдставилъ свидѣтелство отъ общината, че е бѣденъ, ако и да е убѣждавалъ, че той несъзнателно е станалъ поржчитель, направилъ е една грѣшка и сѣда

не намѣрилъ заявлението му за уважително.

Сега, прѣдъ видъ свидѣтелството на общината, която удостоверява, че Стоянъ Колевъ има имотъ само за 1700 лева, че е осжденъ отъ Търнския Окржженъ Сждъ да плати суммата 1500 лева, която сумма едва ли ще хване кѣщата му, ако се продаде, просителя е далъ на Нар. Събрание прошение и моли да му се опрости присѣдената сумма. Той не иска сумма истѣглена отъ хазната, да се тури въ джоба му; той иска просто да се признае това за грѣшка и да се освободи отъ заплащанieto на суммата, а обвиняемия пакъ да се трѣси и като се улови да бѣде наказанъ. Стоянъ Колевъ не е станалъ причина да избѣга обвиняемия отъ наказанието, а е направилъ единъ човѣколюбивъ актъ, като неможалъ да съзнае точно послѣдствията, че утрѣ ще му продаватъ кѣщата

Азъ мисля, че ако простимъ тая сумма на Стоянъ Колевъ, нѣма да направимъ, кой знае какъвъ грѣхъ, защото завчера се уважи такова едно прошение и защото трѣбва да погледнемъ на тоя случай като исключителенъ, понеже Стоянъ Колевъ е единъ селенинъ простъ, безграмотенъ, не знае законитѣ, направилъ е грѣшка като е станалъ поржчитель и сега ако отхвърлимъ неговата прозба, ще станемъ причина да му се продаде имота и утрѣ може би да дойде, да проси отъ насъ помощъ, а ний като народни прѣдставители отъ самата сръда на населението, можемъ да постановимъ да му се помогне.

За това въ името на справедливостъта ви моля като народни прѣдставители, като сте излѣзли отъ сръдата на тоя народъ и като знамъ човѣка Стоянъ Колевъ, като добродушенъ човѣкъ и човѣкъ неграмотенъ, моля ви да приемете мнѣнието на почит. комиссия, защото е доста добръ изученъ въпроса и да опростите тая сумма, която за държавния ковчегъ не е Богъ знае какво.

Г. Караколевъ: Азъ мисля, г-да прѣдставители, че г-да Башевъ и Цвикю, трѣбоваше по-рано да казватъ тия работи. Тѣ сж наистинна въ правото си, но ний вече опростихме на нѣколко души такива сумми. За туй не трѣбва да ставаме на едни майка, а на други мащиха. Тоя човѣкъ, споредъ обясненията на г-нъ Румянова е единъ сиромасъ и простъ човѣкъ и нече съмнѣние, че сж го измамили нѣкой адвокати, които се въртятъ около сѣдилищата и е влѣзалъ въ канана. Най-послѣ да земемъ да му продаваме кѣщата — това ще бѣде несправедливо. Моли да му се опростятъ тия пари и прѣдлагамъ чл. 14 отъ Вхтр. Правилникъ.

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение за прѣкращене на дебатитѣ. Който не приема това прѣдложение, да си вдигне ржката. (Менищество). Приема се.

Ще се вотира прѣдложението на комиссията, което е: да се опростятъ на Стоянъ Колевъ 1500 лева произходящи отъ поржчителство. Който не приема това прѣдложение, да си вдигне ржката. (Менищество). Опрощаватъ се.

Доклад. М. Каралѣвъ: Прощение отъ Тимофей Василиевъ, руски подданикъ, живущъ въ г. Свищовъ жененъ за българка. притѣжава недвижими имоти, живѣе

въ Княжеството отъ освобождението насамъ и желае да стане български подданикъ. Приложилъ е къмъ прошенияето единъ актъ и едно свидетѣлство, съ което се удостоверява, че той е честенъ.

Комиссията е на мнѣние да се приеме за български подданикъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема прѣдложението на комиссията да се приеме Тимофей Василевъ за български подданикъ, да си вдигне ржката.

(Никой не вдига). Приема се.

Прѣдсѣд.: Понеже виждамъ, че г-да прѣдставителитѣ излизатъ, засѣданието ще се затвори.

Д. Смочевски: Имамъ да внесе едно прѣдложение за измѣнение чл. 15 отъ закона за тютюнитѣ.

Прѣдсѣд.: Г-да прѣдставители! Въ понедѣлникъ ще имаме засѣдание.

(Звъни). Засѣданието се закрива.

(Закрито въ 12¹/₄ часа).

Прѣдсѣдателъ: П. Славковъ.

Подпрѣдсѣдатели: { Д. Петковъ.
Ив. Андоновъ.

Секретари:	{	Ив. Халачовъ	Я. Руселиевъ
	{	З. Градинаровъ	Хр. Благоевъ
	{	Я. Д. Матакиевъ	Я. Попповъ
	{	Д-ръ Стояновичъ	Ив. Бешевлиевъ
	{	Д-ръ Сарж-Ивановъ	Ив. Кефаловъ
	{	Г. Пеневъ	И. Титоровъ
		М. Милевъ	Ст. Х. Калчевъ
		Хр. Лѣкарский	К. Костовичъ.

Началникъ на Стенографическото Бюро: Д. Иовевъ.